ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

№ 117 (4367) СУБОТА, 21 ЧЕРВНЯ 2008 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

У владу треба гордо заходити і гордо з неї виходити

Ранкове засідання 20 червня

У залі зареєструвалися 288 депутатів. Голова Верховної Ради Арсеній Яценюк з парламентської трибуни відкрив засідання і запросив керівників фракцій на нараду. Після її закінчення закликав народних депутатів діяти відповідно до Конституції та законодавства.

Він зазначив, що на розгляд до Верховної Ради не внесено резолюцію висловлення недовіри урядові. За його словами, якщо такий проект рішення буде внесено до парламенту, то, відповідно до статті 225 тимчасового Регламенту, необхідно принаймні 17 днів на те, щоб його розглянули в комітетах та уряді.

Арсеній Яценюк також сказав, що у Верховній Раді немає проекту постанови про зміну керівництва парламенту. «Якщо такий проект буде зареєстровано, то я гарантую забезпечити щодо нього голосування», — підкреслив глава парламенту. «У владу треба гордо заходити і гордо з неї виходити», — зауважив він. Головуючий заявив, що скличе позачергове засідання лише тоді, коли буде зібрано 150 голосів народних депутатів.

СТОР.2

Міліція кидала гроші. На щастя

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

А ще вона жонглювала зброєю, показувала майстерність ведення рукопашного бою і танцювала. Учора для 816 випускників Київського національного університету внутрішніх справ (КНУВС) був незвичайний день — вручення дипломів і посвята в захисники правопорядку.

Звертаючись до випускників, ректор університету, генерал-лейтенант міліції Євген Моісеєв закликав молодих офіцерів міліції працювати так, щоб люди бачили в кожному з них справедливого, надійного друга, щоб вірність і відвага, служба Людині і Закону завжди були в їхніх серцях.

За роки свого існування університет випустив понад 50 тисяч висококваліфікованих правознавців. Університет неодноразово був удостоєний найвищої відзнаки рейтингу «Софія Київська», визнавався найкращим навчальним закладом правоохоронного напряму.

На знімку: молоді, гарні і щасливі випускники КНУВС. Сьогодні в них свято, а завтра їх чекає важка, не завжди вдячна, але така потрібна суспільству робота.

Мовою Аліпія

Днями в Музеї книги та друкарства, що розташований на території Печерської лаври, відбулася презентація книжки «Перший іконописець Київської Русі — Аліпій», яку написав старший науковий співробітник Києво-Печерського заповідника **Анатолій Горовий (на знімку).**

Місце презентації обрано не випадково — саме тут в XI столітті (майже тисячу років тому!) свої перші ікони створив талановитий чернець Аліпій. Його ім'я згадують поряд з такими легендарними постатями Печерської лаври, як Антоній, лікар Агапіт, Нестор-літописець. За словами Анатолія Горового, Аліпій став родоначальником київської школи. Без нього не відбулися б такі відомі художники, як Андрій Рубльов, Іван Їжакевич, Михайло Бойчук. Проте ім'я Аліпія у нас мало відоме. Ми вперто сперечаємося за те, хто є найвідомішим українцем — Степан Бандера чи Ярослав Мудрий, — замість того, щоб відкривати імена наших знаменитих співвітчизників. Щоб знайомити читачів з несправедливо забутими героями інформаційно-аналітична агенція «Наш час» випускає серію книжок «Невідома Україна». Книжка про Аліпія — одна з цієї серії. «Голос України» поділяє таку точку зору, тому підтримав її видання.

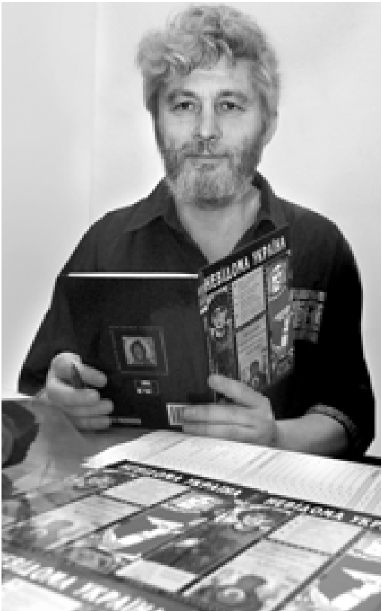

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

ПОДІЇ

Новий завод випускатиме п'ять моделей легковиків

Учора корпорація «Богдан» відкрила новий автозавод у Черкасах потужністю 120—150 тисяч легкових автомобілів на рік. Поява цього сучасного автомобілебудівного підприємства — неординарна подія не лише для Черкащини, а й для держави. Адже останній автозавод в Україні — ЗАЗ — збудували ще за часів СРСР. Інвестиції корпорації у його будівництво перевищують 330 млн. доларів США. ВАТ «Автомобільний завод «Богдан» випускатиме дві моделі легкових автомобілів «Лада» та три моделі автомобілів «Хюндай». В урочистостях з приводу відкриття підприємства взяв участь Президент України Віктор Ющенко та представники уряду, **повідомляє наш власкор Лідія ТИТАРЕНКО.**

Ірландію попросили визначитися до жовтня

У Брюсселі завершився саміт лідерів країн—членів Євросоюзу. Як уже писав «Голос України», головним питанням, що його обговорювали президенти та прем'єри європейських держав, став Лісабонський договір. Нагадаємо, минулого тижня Ірландія (єдина країна, яка ухвалювала цей документ через референдум) висловилася проти його ратифікації. Тож європейські лідери вирішили, що вони дадуть Дубліну час до жовтня, щоб визначити, які саме пункти договору не сподобалися населенню, і змінити їх.

СТОР.5

На «Краснолиманській» екстрено евакуювали гірників

Учора на ДП «Вугільна компанія «Краснолиманська», що на Донеччині, зупинився вентилятор, який виконував функцію головного провітрювання. У зв'язку з аварією на поверхню екстрено евакуювали близько 400 гірників. Потерпілих немає. Через декілька годин роботу вентилятора поновили. На цій шахті, як уже повідомлялося, наприкінці травня внаслідок раптового викиду вугілля і газу загинули 11 гірників. Викид спричинив підземну пожежу, через яку частина виробок була ізольована. На решті ділянок видобуток вугілля відновили, **повідомляє наш власкор Ліна КУЩ.**

КОРОТКО

- В Єнакієвому розроблено програму соціального партнерства міста і тутешнього металургійного заводу.
- Усі райони Харківщини впоралися з виконанням дохідної частини обласного бюджету.
- Федеральне казначейство Росії наводить контакти з Тернопільським національним економічним університетом.
- На Хмельниччині створили підрозділ охорони археологічної служби, а у Львові підготували сертифікованих провідників для високогірного туризму.
- На Херсонщині у морі потонули двоє відпочивальників, а в Сімферополі в каналізаційному люку рятувальники знайшли труп новонародженого немовляти.
- У Грозному виявлено масове поховання жертв чеченської війни.

(За повідомленнями Укрінформу.)

НАСТУПНОГО ТИЖНЯ

- Народні депутати будуть працювати в округах.
- Країна святкуватиме День Конституції.

У НОМЕР

Ніхто не хоче неконституційних дій

Виступ Голови Верховної Ради з трибуни парламенту в п'ятницю, 20 червня 2008 року

Ще раз хотів би підсумувати. Діємо виключно у спосіб та в межах, передбачених законом. Адже ніхто в цій парламентській залі не хоче неконституційного перехоплення чи захоплення влади. Відповідно до тимчасового Регламенту, якщо буде подання 150 народних депутатів України про скликання позачергового засідання з порядком денним, визначеним відповідними депутатами, воно буде скликане у триденний термін.

Що стосується коаліції, ще раз хотів би нагадати: немає жодних правових підстав, які б зупиняли процес формування нової коаліції. Тільки треба відповідне рішення фракцій. Якщо є нова коаліційна угода і вона відповідає вимогам закону, будь ласка, покладіть цю нову коаліційну угоду на стіл, і буде задекларовано, що є нова коаліція. Якщо немає такого, то ми повинні, по закону, очікувати рішення Конституційного Суду України. Є подання, це єдиний орган конституційної юрисдикції, який роз'яснить, чи існує сьогодні коаліція, чи такої коаліції немає.

Я пропонував сьогодні керівникам фракцій, щоб ми провели робочий день без будь-яких політичних документів, тому що вони не внесені. Щоб ми повернулися до порядку денного, який був сформований. Щоб ми повернулися до голосування за Закон «Про дорожній рух», щоб ми повернулися до голосування за Закон «Про престижність шахтарської праці». Щоб ми розглянули законопроект 1408 «Про депутатські пільги та імперативний мандат». І той і другий. Хотів би підкреслити, і Партії регіонів я Закон би підняв. Щоб ми задекларували те, що ми дійсно відповідальні політики. На жаль, така пропозиція не мала підтримки. З огляду на це, парламентська зала заблокована, й у нас не залишилося часу на роботу. За календарним планом у нас два тижні роботи в округах та в комітетах.

Я не думаю, що така ситуація вирішиться сама собою. Буде якесь рішення. Але це той час, який дасть нашим політичним силам далі проводити внутрішньополітичні консультації. Парламент, як завжди, став заручником. Проблема не виникла в цих стінах, і проблема не інспірована народними депутатами. Проблема виникла на рівні стосунків між гілками влади, а не між народними депутатами України.

Як Голова Верховної Ради, я цей парламент (який він не є, а це український парламент, за який проголосували) буду захищати до останнього патрона.

Прес-секретар Голови Верховної Ради України.

У владу треба гордо заходити і гордо з неї виходити

Ранкове засідання 20 червня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Далі Голова Верховної Ради торкнувся питання коаліції **(виступ надруковано в газеті)**.

Окрім того, Арсеній Яценюк розповів, що запропонував керівникам фракцій провести робочий день без будь-яких політичних документів, виключно за сформованим порядком денним. Повернутися до голосування за проекти закону «Про дорожній рух» та закону «Про престижність шахтарської праці», щоб народні депутати розглянули законопроект № 1408 «Про депутатські пільги та імперативний мандат» та інший законопроект, внесений депутатами фракції Партії регіонів. Однаке, за його словами, пропозицію не було підтримано. Він зазначив, що парламентську залу заблоковано, і нагадав, що два наступних тижні народні обранці працюватимуть в комітетах і округах.

ПАРЛАМЕНТСЬКА ХРОНІКА

Арсеній Яценюк переконаний, що найближчим часом буде ухвалено «якесь рішення» щодо подальшої долі коаліції.

За його словами, парламент, як завжди, став заручником конфліктів між гілками влади. «Проблема не виникла в цих стінах і не інспірована народними депутатами. Проблема виникла на рівні стосунків різних гілок влади», — зауважив він.

Арсеній Яценюк запевнив, що, як Голова Верховної Ради, буде захищати цей парламент. Після чого закрив ранкове пленарне засідання.

Сергій МЕЛЬНИК.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

ЄС не схильний випереджати події

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

Комітет Верховної Ради з питань євроінтеграції розглянув хід виконання Угоди між Україною та Європейським співтовариством про реадмісію осіб та Угоди між Україною та Європейським співтовариством про спрощення оформлення віз. Голова комітету Борис Тарасюк зазначив, що обидві угоди ратифіковано Верховною Радою України 15 січня 2008 року, а за домовленістю сторін застосовуються з 1 січня 2008 року. Учасники засідання підкреслили, що положення про запровадження безвізового режиму стане ключовим елементом нової посиленої угоди Україна—ЄС. Однак при цьому наголошувалось, що «ЄС не схильний випереджати події», а перспектива запровадження безвізового режиму пов'язується з успішним виконанням угоди про реадмісію, реформами України в міграційно-візовій сфері та галузі управління державними кордонами, створенням єдиного міграційного органу.

За результатом розгляду комітет, зокрема, констатував, що імплементація угоди про спрощення оформлення віз «відбувається з порушеннями з боку посольських і консульських установ окремих країн—членів ЄС». Це проявляється, зокрема, у перевищенні встановленої суми візового збору в 35 євро через використання послуг фірми-посередника, терміну розгляду візових клопотань, вимогах додаткових документів для підтвердження мети поїздки, проблемах для власників дипломатичних паспортів при проходженні паспортного контролю в міжнародних аеропортах держав—членів ЄС, ухиленні від надання мотивації рішення про відмову у видачі візи, відсутності нормального доступу до механізмів та інформації про процедуру оформлення віз тощо. Члени комітету вважають, що Кабінет Міністрів має реагувати на такі порушення. На думку народних депутатів, необхідно вжити заходи для пришвидшення набуття чинності угодою про правила місцевого прикордонного руху між Україною та Республікою Польща в тому вигляді, в якому її було підписано 28 березня 2008 року, затвердження угоди про правила місцевого прикордонного руху між Україною та Словацькою Республікою, початку переговорів з Румунією щодо підписання угоди про правила місцевого прикордонного руху.

Окрім того, зазначається в рішенні комітету, «на виконання угоди про реадмісію осіб, Україна має вирішити питання утримання громадян третіх країн та осіб без громадянства, яких було прийнято в порядку реадмісії з ЄС, відповідно до стандартів ЄС щодо утримання осіб; видворення з України переданих осіб до країн їхнього походження або до країн, з яких вони прибули; проблеми легалізації прийнятих осіб у зв'язку з неможливістю їх видворення у країни походження або виїзду протягом тривалого часу».

З огляду на це, Комітет Верховної Ради рекомендує Кабінетові Міністрів також ужити необхідні заходи для набуття чинності угоди між урядами України та Російської Федерації про реадмісію, підписати угоди про реадмісію з Республікою Білорусь, Індією, Пакистаном, Китаєм, Азербайджаном, Вірменією, Казахстаном, Киргизстаном, Таджикистаном, Ліваном тощо.

Члени комітету ухвалили рішення про проведення у жовтні 2008 року комітетських слухань, присвячених виконанню угод між Україною та Європейським співтовариством про реадмісію осіб та про спрощення оформлення віз.

Інформаційне управління апарату Верховної Ради.

Участь у коаліції можлива на базі узгоджених позицій

ПАРТІЙНІ РЯДКИ

Фракції Блоку Литвина у Верховній Раді та місцевих органах влади не будуть приєднуватися ні до яких коаліцій. Таке рішення прийняв учора X з'їзд Народної партії, який пройшов у столиці. Водночас, як зазначив у своєму виступі голова НП Володимир Литвин, можлива лише участь у формуванні або переформатуванні коаліції на базі спільних узгоджених позицій щодо дій, а також за умови адекватної присутності Блоку Литвина.

Водночас лідер партії вважає, що головною причиною політичних конфліктів у країні є протистояння у найвищих рівнях влади. «А точніше — це протистояння між прем'єром і Президентом, які зробили заручником у своїй боротьбі за владу всю країну. Це — головна причина», — підкреслив Володимир Литвин. Окрім того, на його думку, ще однією причиною є конкуренція за президентську посаду, а також намагання окремих політиків нав'язати «своє бачення, свої шляхи у зовнішній політиці країни».

Голова Народної партії також переконаний у тому, що Україна повинна мати нейтральний позаблоковий статус. Володимир Литвин вважає, що питання про вступ до НАТО треба відкласти. На його думку, якщо Україна буде нейтральним гравцем, вона може стати регіональним лідером. «Я вважаю, що ми повинні дивитися на всі чотири сторони світу. Ми повинні стати державою, яку будуть поважати, і зробити це самостійно», — наголосив лідер Народної партії.

Володимир Литвин поінформував про те, що 11 депутатів місцевих рад, обрані від Блоку Литвина, відкликані і достроково позбавлені повноваження.

Делегати знову обрали Володимира Литвина головою партії.

Вл. інф.

Борщ для народного обранця

Не кожному так таланить, а може, не кожний того прагне: їсти борщ у маминій хаті. Вочевидь народний депутат Олег Ляшко щасливий. Може, тут є ті джерела, які дають йому наснагу в роботі, непохитність у боротьбі за благополуччя простих людей. Бо знає, якою працею даються його мамі добробут і затишок в домі.

До речі, Любов Павлівна святкує ювілей. Їй — 55. Вітаємо.

Старт житлово-комунальної реформи

Запорізька міськрада та Міністерство житлово-комунального господарства підписали договір про співробітництво, який передбачає розробку та впровадження програм розвитку і реформування житлово-комунального господарства.

Запоріжці, зокрема, запропонували для реалізації проекти зі спорудження доступного житла, оптимізації теплопостачання за рахунок використання теплової енергії промислових підприємств, реорганізації системи управління міським пасажирським транспортом та оновлення його рухомого складу, розвитку дорожнього господарства, будівництва полігона твердих побутових відходів, формування тарифів на житлово-комунальні послуги.

Програми, розроблені місцевими фахівцями, стануть пілотними для всієї країни. А Запоріжжя — базовим містом, де ці проекти реалізовуватимуться в першу чергу.

Микола МАНЬКО.

Запорізька область.

Чартер до... суду

19 червня в Печерському суді Києва — після перенесень кількох судових засідань — відбувся розгляд кримінальної справи, порушеної проти колишнього міністра транспорту і зв'язку Миколи Рудьковського за ч. 5 ст. 191 КК: «присвоєння і розтрата майна в особливо великих розмірах шляхом зловживання службовим становищем». Нагадаю, що задовго до пред'явлення офіційних звинувачень нинішньому фігуранту справи «Голос України» розповідав своїм читачам про використання владної посади тоді ще міністра Рудьковського в матеріалі «Партком на окремо взятому підприємстві». Як бачимо, наведені нами факти підтвердило слідство, тепер слово за судом.

Тривають допити свідків польоту екс-міністра чартерним рейсом у Францію. Як відомо, один з найближчих соратників Олександра Мороза нехтував соціалістичний аскетизм і полюбляв красиве життя. У ту знамениту поїздку до Парижа, розповідають, він запросив із собою — очевидно, щоб не так нудно було споглядати хмари з ілюмінатора — українську красуню Олександру Ніколаєнко. Оскільки сама чарівна попутниця ухилилася від конкретних пояснень правоохоронцям, чим навіть викликала в'їдливий жарт журналістів: стою в Борисполі, чекаю, хто б підкинув до Парижа, а тут Рудьковський з літака виглядає..., довелося з'ясовувати деталі подорожі в чиновників. Начальник управління Мінтрансу із зовнішніх економічних зв'язків Геннадій Рак, зокрема, повідомив, що до 2007 року з держбюджету не було профінансовано жодної поїздки: всі кошти надавали підлеглі міністерству підприємства. Їх підневільністю, за його словами, зловживав не лише Рудьковський, а й Червоненко. Щоправда, не відомо, кому він віддавав перевагу — блондинкам чи брюнеткам — у цих «позабюджетних» польотах...

Учора суд продовжив розгляд справи.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Мандрівка в історію

«Гетьманськими столицями, козацькими шляхами». Така назва фотовиставки, яка учора відкрилася в кулуарах Верховної Ради. Минуле і сьогодення поєднується в роботах журналістів парламентського журналу «Віче». Красою і вічністю дихає кожна світлина, розміщена на стендах. Недаремно біля неї застигають зачаровано і народні обранці, й колеги-журналісти, яких, здавалося, важко чимось здивувати.

Головний редактор журналу «Віче» Світлана Писаренко розповідає керівникові Головного юридичного управління Верховної Ради Михайлу Теплюку про те, як виник задум і якою цікавою була мандрівка країною та історією.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

КОНФЕРЕНЦІЇ

Задоволені ходом робіт зі зняття ЧАЕС з експлуатації?

Учора на прес-конференції у представництві Європейської комісії в Україні її голова Ієн Боуг та міністр з надзвичайних ситуацій Володимир Шандра розповідали журналістам про допомогу країн Євросоюзу в подоланні наслідків Чорнобильської катастрофи.

Ішлося, зокрема, про внесок європейського співтовариства в добудову сховища для захоронення твердих радіоактивних відходів ЧАЕС — одного з об'єктів першої черги пускового комплексу «Вектор». У квітні цього року спеціальна Держкомісія підписала відповідний акт. Після отримання ліцензії Держатомрегулювання України на захоронення в сховищі РАВ орієнтовно в жовтні ц. р. його буде введено в експлуатацію.

Приємно, що з майже 47 млн. євро загальної вартості проекту 43,5 млн. — внесок Єврокомісії. Решта — України.

Міністр В. Шандра подякував країнам Європи, Комісії за надану допомогу і наголосив, що це перше сучасне сховище для захоронення радіоактивних відходів, побудоване не лише за часів незалежності нашої країни, а й за весь період використання в нас ядерної енергії.

У свою чергу, Ієн Боуг запевнив: єврокраїни і надалі надаватимуть посильну допомогу Україні в подоланні наслідків Чорнобильської катастрофи, в будівництві відповідних об'єктів на ЧАЕС. А на запитання кореспондента «Голосу України», як оцінюють європейські країни стан справ, хід робіт на ЧАЕС зі зняття її із експлуатації, відповів: вони розуміють складність технічних проблем, що ліквідація наслідків найбільшої у світовій практиці аварії поняття відносне, процес довготривалий, і не ставлять під сумнів дії урядів України, ефективність допомоги міжнародної спільноти.

Авторський коментар. Приєднуючись до подяки міністра з надзвичайних ситуацій європейським країнам, розуміючи важливість побудови цього об'єкта, не можна не зауважити: на «батьківщині» Чорнобильської катастрофи в багатьох громадян, фахівців, контролюючих органів і журналістів України давно викликають тривогу повільні темпи введення об'єктів, конче необхідних для прискорення зняття ЧАЕС з експлуатації, недостатня увага до цих питань урядів тощо. Тому хотілося б, щоб про цю тривогу знали й глибше переймалися нею і Європейська комісія, і вся світова спільнота.

Яків ГАЛЬЧЕНКО.

Київ.

ПІДСУМКИ ТИЖНЯ

І знову блокада

Два останні дні тривала блокада парламентської трибуни. Так БЮТ зреагував на нерезультативне голосування в попередні дні. У свою чергу Партія регіонів постійно наполягала на тому, щоб Голова Верховної Ради оголосив про те, що коаліція припинила своє існування. Оскільки, мовляв, у її складі залишилося 225 народних обранців. Щоправда, вони прислухалися до думки Арсенія Яценюка і зробили відповідне подання до Конституційного Суду, який і має сказати своє слово в цій епопеї.

Одначе регіонали не приховують свого бажання відправити Кабінет Міністрів Юлії Тимошенко у відставку. На засіданні опозиційного уряду лідер ПР Віктор Янукович заявив, що зібрано 150 підписів народних депутатів, щоб провести позачергове засідання Верховної Ради. Опозиція хоче заслухати звіт Прем'єр-міністра про ситуацію в країні, зокрема в економіці.

Коментуючи цю заяву, Роман Зварич (фракція блоку «Наша Україна—Народна самооборона») зауважив, що таке подання повинно бути вмотивованим. Водночас він підкреслив, що уряд має звітувати про виконання своєї програми, а парламент її ще не затвердив. Отож, мовляв, правових підстав для проведення позачергового засідання парламенту не існує.

Наступні два тижні народні обранці мають працювати в комітетах і округах. Одначе не виключено, що вони все-таки зберуться на позачергове засідання.

Водночас самі коаліціянти поки що демонструють упевненість і спокій. Так, керівник фракції БЮТ Іван Кириленко у п'ятницю заявив, що вони впевнені у своїх колегах із «НУ—НС». Мовляв, у них немає бажання виходити з коаліції. Як відомо, треба, щоб за такий крок проголосувало не менше 37 народних депутатів з пропрезидентської фракції.

Отож чимало аналітиків вважають, що основні події розгорнуться восени, коли з'явиться рішення Конституційного Суду. Щоправда, ніхто з них не береться прогнозувати подальший розвиток подій. Може з'явитися як нова коаліція, так і відбутися ще одні дочасні парламентські вибори. Хоча їх побоюються і коаліція, і опозиція. Особливо після столичних перегонів, на яких Леоніду Черновецькому вдалося укріпити свої позиції.

Однак, схоже, всі політичні сили починають до них готуватися. Так, скажімо, глава секретаріату Президента Віктор Балога взяв відпустку, щоб посприяти формуванню партії «Єдиний центр», яка також може взяти участь у виборах, оскільки виникла на базі Партії приватної власності.

А в п'ятницю свій ювілейний, десятий, форум провела Народна партія.

Тим часом глава держави наклав вето на Митний кодекс, прийнятий минулого тижня. «Війна» з урядом триває, хоча й не публічно.

Володимир КОРОЛЮК.

Народні депутати України — члени фракції «Блок Юлії Тимошенко» у Верховній Раді України висловлюють своєму другові й колезі Кеменяшу Олександру Михайловичу, його рідним та близьким щире співчуття у зв'язку з тяжкою втратою — смертю батька **Михайла Івановича.**

Нацрада з питань культури і духовності при Президентові України схвалила проект Концепції гуманітарного розвитку України на період до 2020 року *(Укрінформ)*

Прямі іноземні інвестиції в Україну за I квартал збільшилися на 3,2 млрд. доларів і досягли 32,2 млрд. доларів *(Укрінформ)*

У НОМЕР

ЧЕРКАЩИНА

«Червона зірка» витягла бойову машину

Танк «Т-34» часів Другої світової війни піднято з дна річки Гірський Тікич у Монастирищенському районі. Організували роботу з витягування «тридцятьчетвірки» активісти громадської організації «Київський клуб «Червона зірка». Для цього пошуковці залучили техніку концерну «Київпідземшляхбуд» та піротехнічну групу ГУ МНС. Після реставрації бойову машину планують передати до музею. Це вже не перший танк, який піднімають із замуленого водоймища. Кілька років тому зі ставка села Телепине, що в Кам'янському районі, витягли бронемашину канадського виробництва. На прохання заокеанської фірми, яка в роки війни виготовляла техніку, танк передали в один з музеїв Канади.

Вл. інф.

ЖИТОМИРЩИНА

Хабар за звільнення з-під варти

Тисячу гривень запропонувала слідчому Новоград-Волинського міськвідділу міліції громадянка Республіки Білорусь за звільнення з-під варти свого племінника. Почалася історія з того, що вночі, пошкодивши замок гаража, в одного з жителів міста викрали «ВАЗ-21063». Правоохоронці встановили особи трьох зловмисників і повернули неушкоджену машину власникові. А вже наступного дня до міліції звернулася жінка, яка відрекомендувалася тіткою непрацюючого 22-річного хлопця і запропонувала «бартер»: гроші в обмін на звільнення її племінника з-під варти під підписку про невиїзд. Цей намір перетворився на ще одну кримінальну справу. Правоохоронці підозрюють, що на рахунку трьох молодиків це не єдина крадіжка автотранспорту.

Олексій КАВУН.

РІВНЕНЩИНА

Трагедія шістьох дітей зробила сиротами, а трьох ще й позбавила даху над головою

Коли на обійсті 41-річного мешканця села Борщівка Костопільського району Сергія М. виникла пожежа, допомогти йому приборкати вогонь кинулись односельці Михайло і Петро, з якими господар товаришував багато років. Але замість подяки той зустрів їх пострілами з мисливської рушниці. Михайла він застрелив одразу, а Петро помер у лікарні. Ще одному сусіду дробинки пошкодили ногу. Оплакують батьків четверо дітей Михайла і двійко Петра.

В порівняно спокійному і благополучному селі люди шоковані трагедією. Адже Сергій М. дбав про сім'ю, не був п'яницею. Щоправда, у день трагедії він заготовляв сіно і після тяжкої праці вживав спиртне. Кажуть, що сам підпалив обійстя. Що спонукало Сергія до агресивних дій, з'ясовує слідство. Депутати Малолюбашанської сільської ради, до складу якої входить село Борщівка, на позачерговій сесії вирішили надати допомогу постраждалим сім'ям. Сільський голова Світлана Ковальчук переконана, що допомоги потрібно всім: і сиротам Михайла та Петра, і сім'ї того ж Сергія М., троє дітей якого, схоже, не скоро побачать батька на волі. Свою допомогу родинам запропонував і голова Костопільської райради Віктор Талащук.

Вл. інф.

Військовий парад до Дня незалежності коштуватиме 75 мільйонів гривень, які не передбачені бюджетом

Українська армія готується до урочистостей, присвячених 17-й річниці незалежності України. Відбирають учасників параду, репетирують. Так, у 24-й окремій механізованій бригаді 13-го армійського корпусу Сухопутних військ ЗС України, дислокованій на Львівщині, під керівництвом командира 1-го механізованого батальйону майора Анатолія Шевченка щодня, крім вихідних, проходять заняття з підготовки до святкового дійства.

— Солдати та контрактники пройшли відбір, де оцінювали їх зовнішній вигляд, зріст, пропорційність тіла та фізичні кондиції, — пояснює майор.

Для учасників параду під час занять організовано додаткове харчування, а солдати строкової служби після параду отримають короткострокові відпустки.

Директор Центру досліджень армії, конверсії та роззброєння Валентин Бадрак каже: зазвичай паради з демонстрацією військової техніки проводять, щоб відродити в народі віру в могутність національної армії. У випадку з цьогорічним парадом у Києві може скластися враження, що його влаштовують для переконання: армія існує. Особливо на тлі заяви Президента Віктора Ющенка, що 55 відсотків бойових літаків в Україні вичерпали термін експлуатації.

Сам експерт вважає недоцільним проведення такого параду. Бо демонструвати нема чого — Україна за останні 15 років не придбала жодної одиниці стратегічного озброєння, що відчутно вплинула б на її обороноздатність. Більш того, починаючи з 1995 року, українська обороноздатність має тенденцію поступового погіршення.

Голова Комітету Верховної Ради з питань національної безпеки та оборони Анатолій Гриценко категорично проти залучення важкої бронетехніки та авіації на параді до Дня незалежності України. Мовляв, така підготовча робота зазвичай починається з лютого, і до кінця травня уся техніка, яка залучається до параду, повинна пройти через ремонтні підприємства.

— Надійшла неофіційна інформація від секретаріату Президента про те, що дано вказівку Міністерству оборони і Генеральному штабу готувати військовий парад на День незалежності за повною колишньою радянською схемою — із важкою бронетехнікою, авіацією, — повідомив Анатолій Гриценко. — Парад має закінчуватись підняттям поваги до Збройних Сил, а не тремтінням військових і всього суспільства за те, що, не дай Боже, щось кудись упаде, щось десь зупиниться й буде не готове.

За інформацією голови комітету, проведення параду в такому форматі коштуватиме орієнтовно 70—75 млн. грн., які не передбачені бюджетом, і ці кошти, вірогідно, будуть «відірвані» з солдатського котла або від бойової підготовки військ.

Ольга ВАУЛІНА.

На знімку: військову техніку на Хрещатику востаннє бачили у 2001 році — на параді до 10-річчя незалежності України.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Забудовують уже й музейний Воронцовський парк...

На території цієї перлини архітектурно-паркового мистецтва приватне підприємство із Дніпропетровська розгорнуло незаконну забудову. Як розповіли в прес-службі прокуратури Криму, торік посадові особи дніпропетровського приватного підприємства самочинно зайняли буну та земельну ділянку в межах Воронцовського парку. На самозахваті незаконно здійснювали масштабне будівництво котеджів із дерев'яних колод і конструкцій, встановлених на металевих опорах, вмонтованих у буну. При цьому, як заявляють правоохоронці, працівники Воронцовського парку й селищної ради документів на земельну ділянку й ведення будівельних робіт не видавали.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Вінницький Казанова зваблював дівчат приємною зовнішністю і галантними манерами

— Мені було добре з ним, — написала у поясненні в міліцію одна з потерпілих. — Приносив квіти на побачення, вручав подарунки. Ми бували в ресторанах. Ходили в театр... А потім попросив взяти на мій паспорт кредит у банку на десять тисяч гривень. Якісь там у нього проблеми виникли. Я йому вірила, тому була певна на сто відсотків, що поверне. Але він після цього як у воду впав.

За такою схемою шахрай «розвів» 26 дівчат і жінок віком від 25 до 30 років. Загальна сума кредиту, яку вони взяли на свої паспорти, становить понад сто тисяч гривень. «Йдеться лише про тих, хто звернувся до міліції із заявами, — каже помічник начальника Вінницького міського управління міліції Оксана Бахмут. — Декому соромно навіть говорити про свою необачну довірливість».

Міліція затримала «серцеїда-рекетира». Нині він перебуває в ізоляторі тимчасового утримання. За словами Оксани Бахмут, підозрюваному загрожує позбавлення волі на строк від восьми до десяти років. Тим часом правоохоронці розслідують, чи шахрай так само не діяв і в сусідніх обласних центрах.

Віктор СКРИПНИК.

Леон-мандрівник

Леон Тілль з родиною Хижняків.

60-річний бельгійський пенсіонер Леон Тілль захоплювався подорожами з юності. А свою мрію — проїхати через усю Європу на велосипеді — здійснює лише зараз.

«Я давно хотів побувати в Україні, — охоче поділився Леон після нашого знайомства, яке сталося просто на автотрасі. — У Криму колись жив і служив у царському війську мій дід Мішель Сейдорф. Ось він на знімку (Леон розгортає планшет і показує фото респектабельного європейця у військовій формі). Дід брав участь у російсько-турецькій війні, мав нагороди і подяки. Він — наша родинна легенда, і я знімаю про його життя відеокартину». Крім «дідових слідів», бельгійський веломандрівник фільмує і фотографує свої зустрічі, записує враження і розміщує їх на своєму сайті.

З Брюсселя Леон Тілль вирушив на початку травня. До Києва здолав понад три тисячі кілометрів. За день його велосипед «намотує» по 90—100 кілометрів. Їхав через Німеччину та Польщу. Ночував біля кемпінгів та мотелів у своєму наметі. У Західній Європі, зазначив Леон, на нього мало звертали уваги — таких подорожуючих, як він, там чимало. А ось тільки-но перетнув польсько-український кордон, то відчув на собі цікавість місцевих жителів. Його в Бельгії лякали «страшними пригодами». Українці ж, висловив свою думку бельгієць, «смирні» люди. Вони цікавилися здебільшого екіпіровкою його «20-літньої» веломашини та дуже дивувалися, для чого «проливати піт» на велосипеді, коли є можливість прилетіти до Криму літаком... Найгостинніше зустріли мандрівника в селі Худоліївка Чигиринського району. Два брати, Віктор та Юрій Хижняки, на своїх мотоциклах влаштували Леону урочистий ескорт, а їхня бабуся Олена Матвіївна та мама Люба пригощали гостя варениками. Ще й у дорогу дали хліба з кропом і шмат сала.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Фото автора.

Паради з демонстрацією військової техніки проводять, щоб відродити в народі віру в могутність національної армії

На випускний — у вишиванках

У країні тривають випускні вечори. Кожний регіон підійшов до події по–особливому.

Зокрема у Тернополі випускників зодягнули в національні костюми. Автором ідеї є начальник управління освіти міста Олександр Осадчук. На початку року тут оголосили конкурс на найкращий вишиваний випускний костюм. Щоправда, задум сприйняли не всі. З майже двох тисяч випускників, які візьмуть участь у параді, лише шістдесят будуть у вишиванках. Деякі з них виготовлені власноруч, деякі — з бабусиної скрині. Традиції вишивання в області давні, у кожному районі вони свої, неповторні, тож буде на що подивитися. Конкурс відбувався у двох номінаціях: «Традиційний національний костюм» і «Сучасний український костюм». Підсумки його підіб'ють за півгодини до початку параду, **інформує наш тернопільський кореспондент Любов ЛЕВИЦЬКА.**

Оберіг для випускників презентують сьогодні в Рівному. Семиметровий освітянський рушник вишивали майстрині з усіх шкіл міста технікою так званого занизування. Основний колір — червоний, із вкрапленням чорного. У центрі орнаменту — восьмипелюсткова розетка, символ поліської вишивки. На рушнику є також герб освітян міста, **повідомляє наш рівненський власкор Олександра ЮРКОВА.**

ФОТОФАКТ

Працівниця банку, хмельничанка Інна Сидорук так захопилася мистецтвом художнього розпису по шовку, що створила власну техніку, а своїх земляків постійно радує чудовими сукнями і шарфами, картинами в техніці «батік».

Фото Віри ШПИЛЬОВОЇ.

Ірландію попросили визначитися до жовтня

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Водночас канцлер Німеччини Ангела Меркель заявила: «Ніхто не збирається довго чекати. Європа не може собі дозволити черговий період роздумів, який вже був після того, як французи та голландці відкинули на референдумах проект Конституції. Ми повинні якомога швидше прийняти рішення. Воно нам потрібне хоча б для того, щоб знати, як організовувати європейські вибори 2009 року».

"Якщо до жовтня договір ратифікують 26 з 27 країн, то Ірландію запитають, яких додаткових декларацій у справі нейтралітету, податків чи абортів вона потребує, щоб ще раз провести референдум», — цитує «Газета Виборча» Антоніо Міссіролі з Брюссельського центру європейської політики. На його думку, ірландці побоюються, що в разі ухвалення Лісабонського договору вони втратять нейтралітет, а Євросоюз нав'яже їм лібералізацію абортів та підвищить податки.

А тим часом Прем'єр-міністр українського уряду Юлія Тимошенко використала брюссельську трибуну, щоб зміцнити свої позиції. Зокрема, заручилася підтримкою Європейської народної партії та поскаржилася високим європейським чиновникам на те, що їй заважають працювати, натякаючи, очевидно, на секретаріат Президента. Тож не дивно, що в результаті переговорів президент ЄНП Вільфред Мартенс заявив: «Ми висловлюємо занепокоєння, що проводяться атаки на цей уряд, і тим самим намагаються заблокувати проведення реформ». Також Юлія Тимошенко у відповідь на закиди, що Партія регіонів готує відставку, заявила: «Силоньки їм не вистачить на будь-яку відставку».

Тетяна ПАСОВА.

Біжи, Україно, біжи!

23 червня у всьому світі відзначають Олімпійський день бігу. Вдарити пробігом по нездоровому способу життя й підняти олімпійський дух заради ствердження традицій миру й злагоди вирішили і в Україні. Сьогодні по всій країні пройдуть забіги і спортивні змагання. Центральною ж ареною обрано столичний майдан Незалежності. Тут об 11-й годині відбудеться офіційне урочисте відкриття Олімпійського дня бігу. Його проведення вже стало традицією.

— Минулого року, — розповідає Сергій Бубка, — Олімпійський день бігу в українській версії Міжнародний олімпійський комітет визнав одним із кращих. І не дивно, ми доклали чимало зусиль. Тоді у заході взяли участь близько 600 тисяч осіб. Зважаючи на цьогорічну підготовку, ми очікуємо ще більшу кількість учасників та глядачів.

Перевірити свої сили охочі зможуть у п'яти вікових групах. Довжина дистанцій становитиме від 500 до 2 тисяч метрів. Програмою передбачено і змагання спортсменів-інвалідів. А ті, хто зі спортом пошепки і на ви, зможуть просто помилуватися дійством. Після церемонії нагородження переможців планується проведення святкового концерту, участь у якому мають узяти провідні зірки вітчизняної естради.

Родзинкою свята стануть змагання зі стрибків із жердиною. Цього року призи та грошові винагороди виборюватимуть не тільки українці, а й представники спортивного світу Росії, Польщі, Чехії, Швеції, Франції та Кувейту.

Заступник міністра України у справах сім'ї, молоді та спорту Мирослав Дутчак нагадав, що Олімпійський день бігу проходить у рамках проведення програми «Олімпійське літо».

— Ми сподіваємось, — каже пан Дутчак, — що такі спортивні заходи не для професійних атлетів, а для мешканців міст та сіл відбуватимуться постійно. Закликаю всіх українців узяти участь в Олімпійському дні бігу, а також долучитися до інших змагань, спортивних ігор зі своїми близькими і дітьми. Ми говоримо не про символічні заходи, а про майбутнє наших дітей, яких хочемо бачити здоровими.

Тож прийдіть і подолайте власну дистанцію!

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

«Ні!» наркотикам. Так сказали разом з «ФОКСТРОТОМ» три тисячі дітей

Черговий конкурс для юних талантів від групи компаній «ФОКСТРОТ» завершився днями нагородженням переможців. Всеукраїнську акцію "Я кажу «ні!» наркотикам!» холдинг провів спільно із журналом для підлітків «Пригоди».

У результаті — більш як 3 тисячі творчих робіт, з-поміж яких обрали 19 найкращих. Журі вразила «Молитва ненародженої дитини» і розсмішила казка про колобка-наркомана.

Виявляється, перед тим, як потрапити до лап підступної лисички-сестрички, колобок навчився пиячити, палити й колотися. Тож руда хитрунка сильно надірвала здоров'я, скуштувавши головного героя улюбленої з дитинства казки. Таку осучаснену версію «Колобка» надіслав на конкурс проти наркотиків 14-річний Ярослав Козачук і виборов перше місце в номінації за кращий літературно-художній твір у своїй віковій категорії.

— Тож давайте зробимо так, щоб лисички, які є символом «ФОКСТРОТУ», не страждали через погані звички колобків! — жартома закликала учасників акції заступник директора холдингу зі зв'язків із громадськістю Людмила Лозова, після чого передала слово запрошеній на церемонію співачці Анжеліці Рудницькій.

— Я передивилася дитячі роботи і зрозуміла, що людина, байдужа до проблеми наркоманії, не змогла б намалювати й написати таке. Сусід моїх батьків був наркоманом, та від смерті його врятувало кохання. Тож нехай і ваша любов через малюнки та твори зцілює людей, — звернулася вона до переможців.

Серед них була і чотирикласниця Юля Сидельникова із Золотоніської школи-інтернату. Прониклива «Молитва ненародженої дитини» розчулила членів журі, і вони без вагань присудили їй першість. А от гран-прі конкурсу та головний приз — комп'ютер дістався вихованці Олександрійської школи-інтернату для дітей-сиріт Вікторії Кравець **(на знімку).**

— У всі часи власний приклад був найкращим та найдієвішим способом переконання. Взявши участь у цьому конкурсі, діти організували спілкування «рівний—рівному» зі своїми однолітками і зробили це на «відмінно», тож цілком заслужили цінні подарунки, — зазначив під час нагородження старший фахівець відділу лікування Всеукраїнської мережі ЛЖВ (людей, які живуть з ВІЛ) Богдан Заїка. Тим часом головний редактор «Пригод» Вадим Дорошенко висловив сподівання на продовження конкурсу і пообіцяв зробити все можливе, щоб він не став лише одноразовою акцією.

Наталія ОВДІЄНКО.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

СВІТ КОРОТКО

ВЕНЕСУЕЛА

Чавес попередив про підвищення ціни на нафту

Президент Венесуели Уго Чавес заявив, що через слабкий долар США і погрози напасти на Іран ціна нафти може незабаром підвищитися до 200 доларів за барель. При цьому, на його ж думку, нафта має коштувати близько 100 доларів за барель, більш як на 30 доларів дешевше від нинішнього рівня. Організації країн-експортерів нафти (ОПЕК), вважає він, варто підтримувати поточний рівень видобутку. За даними джерел з венесуельської державної нафтової компанії, позиція Венесуели на зустрічі постачальників і споживачів нафти в Саудівській Аравії 22 червня залишиться незмінною: Венесуела вважає, що нафти на ринку достатньо.

ГРЕЦІЯ

Люди вийшли на демонстрації

проти підвищення цін на споживчі товари після інших європейських країн пройшли в найбільших містах Греції. Інфляція тут досягла десятилітнього максимуму. Особливо швидко дорожчають продукти і бензин. В Афінах в акціях протесту взяли участь тисячі чоловік. Демонстранти вимагають підвищення зарплат і пенсій, додаткових дотацій незаможним, жорстких заходів проти зростання цін у торгівлі, зниження роздрібних цін і банківських відсотків. Аналогічні акції відбулися в Салоніках та Піреї.

ШРІ-ЛАНКА

Нові сутички обернулися жертвами

На півночі Шрі-Ланки внаслідок серії сутичок між бойовиками руху «Тигри визволення Таміл Ілама» та урядовими військами загинуло 26 бойовиків і троє військовослужбовців. Бої відбувалися в районах Джафна, Вавунія і Маннар.

На Шрі-Ланці вже не перший рік іде громадянська війна. Незважаючи на підписану в 2002 р. угоду про припинення вогню, з якої ні влада Шрі-Ланки, ні сепаратисти офіційно не вийшли, між бойовиками та армією протягом останніх двох років практично щодня відбуваються запеклі сутички.

ТАЇЛАНД

Розбився військовий вертоліт

Вертоліт армії Таїланду зазнав аварії на півдні країни. Усі десять чоловік, що перебували на його борту, загинули. Вертоліт у п'ятницю робив політ у провінції Яла, де зосереджились основні сили ісламських бойовиків. За даними військових, обстрілу вертольота з боку бойовиків помічено не було. За попередніми припущеннями, причина катастрофи — проблеми в роботі двигуна.

На півдні Таїланду, у провінціях Яла, Паттані й Наратхіват, діє не менше чотирьох терористичних організацій, що домагаються створення незалежної ісламської держави.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 117 (4367)
СУБОТА, 21 ЧЕРВНЯ 2008

Загальна вартість проектів з підготовки до фіналу Євро—2012 потребує додатково 25 млрд. доларів, з них держава гарантує не більш як 5 мільярдів, а 20 мільярдів мають дати приватні інвестори *(Укрінформ)*

На Дніпропетровщині 120 дітей–сиріт та дітей, позбавлених батьківського піклування, одержали обласні стипендії *(Укрінформ)*

СПОРТ

Сколарі тепер тренуватиме Баллака

Футбол. Євро-2008. Фінальний турнір. Австрія і Швейцарія. Матч 1/4 фіналу. 19 червня.

Португалія—Німеччина. 2:3. Базель. «Санкт-Якоб». **Арбітр** — Петер Фрейдфельдт (Швеція). Голи: Нуну Гомеш, 40, Поштіга, 87 — Швайнштайгер, 22, Клозе, 26, Баллак, 62.

Не думаю, що переважна більшість прогнозистів віддавали перевагу збірній Німеччини. Швидше, навпаки. Та тим-то й прекрасний футбол, що видає найзахопливіші сценарії і непередбачувані варіанти боротьби.

Німецька команда на поєдинок з Португалією вийшла без свого наставника Йогіма Лева, якого було дискваліфіковано. Але тренер добре налаштував підопічних і тактику підібрав переможну. Цього разу бундестім виступала з одним нападником. Натомість було посилено середню лінію. Вже після зустрічі Міхаель Баллак сказав, що саме вдала гра півоборонців була запорукою їхньої перемоги.

Безперечно, збірна Німеччини знайшла способи нейтралізувати грізну команду Португалії з її мегазіркою Кріштіану Роналду. Німці досить упевнено позбавляли суперника м'яча і перекривали всі коридори можливих атак. Але головне було те, що німецькі футболісти дуже потужно почали зустріч. Вони переважали суперника у швидкості, русі, прийнятті рішень. Цим вони буквально приголомшили його.

Першу голеву атаку розпочав Лукаш Подольський, який стрімко пройшов лівим флангом і зробив точну передачу на Бастіана Шванштайгера. Той звільнився від опіки португальських оборонців і точно пробив у нижній кут воріт.

І з другою результативною атакою німці не забарилися. Провели її через чотири хвилини після першої. Тут уже асистентом виступав Шванштайгер. Його навісною передачею скористався Мирослав Клозе, котрий уразив ціль ударом головою.

Ще в першому таймі португальцям удалося скоротити розрив у рахунку і зберегти інтригу. Вправно на добивання зіграв Нуну Гомеш. Після перерви португальці кинулися відігруватися. Але їхні опоненти відбивалися впевнено і холоднокровно. А згодом і самі вдалися до атакуючих дій. І досить успішно. Коли Баллак головою забив третього м'яча, стало зрозуміло, що німецький колектив навряд чи поступиться перемогою.

Так воно і сталося. Хоча під кінець зустрічі Поштіга забив ще одного м'яча. Досягти більшого португальцям не дозволили суперники. Та чи не головною причиною їх невдачі було те, що лідери команди не виявили своїх найкращих якостей. А бразильський фахівець Луїш Філіпе Сколарі завершив роботу зі збірною Португалії на мажорній ноті. До речі, тепер уже в лондонському «Челсі», де він розпочне роботу незабаром, тренуватиме одного із кривдників португальської збірної — Баллака. Отакі вони шляхи футбольні...

Збірна Німеччини стала першим півфіналістом турніру. Її суперник мав визначитися вчора після поєдинку Хорватія—Туреччина.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Інвестиції в інновації

Опановувати професію кухаря, закрійника, швачки, оператора комп'ютерного набору тепер зможуть учні старших класів Хмельниччини, які мають вади зору, слуху, з порушеннями опорно–рухового апарату. Це стало можливим завдяки створенню Центру допрофільної та профільної підготовки дітей з інвалідністю «Моя професія». Особливістю центру є те, що заняття тут проводяться в інтегрованих групах, тобто учні з інвалідністю навчаються разом зі своїми здоровими однолітками. Для учнів за останнім словом техніки обладнано класи–лабораторії. Опановуючи професію, старшокласники отримують ще й кваліфіковану підтримку психолога та соціального педагога, проходять тренінги з особистісного зростання, що є вкрай важливим для них. Усе це допомагає адаптуватися до дорослого життя, знайти роботу, відтак подолати ізольованість, інтегруватися в суспільство.

Цей інноваційний для України підхід запроваджено Українським фондом соціальних інвестицій (УФСІ). **Як виникла ідея створення такого центру та інші інновації у соціальній сфері, ми запитали виконавчого директора УФСІ Віктора МІРОШНИЧЕНКА.**

— Здобуття базових професійних навичок, яке забезпечує цей центр, у практиці вітчизняних навчальних закладів є порівняно новим. Ідея створення такого центру виникла у ініціативної групи фахівців Хмельницького міського навчально-курсового комбінату. Його створення коштувало 566 тис. грн. 80% цих коштів виділив фонд, решту — місцева влада. Безумовно, це не єдиний наш проект. Наразі в різних областях України нами створено 80 закладів, що надають інноваційні соціальні послуги людям з інвалідністю, бездомним, людям похилого віку, дітям-сиротам та інших вразливим групам населення. У запровадження нових соціальних послуг ми інвестували понад 7 млн. дол. А для навчання персоналу організацій, які надають соціальні послуги, залучено Шведську агенцію міжнародного розвитку (SIDA), яка надала технічну допомогу на 12,6 млн. шведських крон.

— Які саме інновації ви запровадили?

— Найголовнішою інновацією Фонду є те, що ми створювали послуги на рівні громади і ті послуги, які ще не дуже розвинені або яких у нас ще немає. Приміром, люди з інвалідністю потребують не лише медичної допомоги, а й соціальної. Саме у громадах для цих людей недостатньо послуг: з догляду, зайнятості, обслуговування, соціального супроводу, працевлаштування, самостійного проживання.

У семи областях України ми впровадили послуги з ранньої реабілітації, інклюзивного навчання та виховання дітей та молоді з інвалідністю, допомоги безпритульним та бездомним, людям похилого віку тощо. Ці послуги надаються закладами нового типу.

Ми фінансували 80% вартості кожного проекту, решту виділяли місцеві органи влади і громади. За рахунок цих коштів у межах кожного проекту ми формували послугу, для якої створювали матеріально-технічну базу — проводили ремонтно-будівельні роботи, закуповували спеціальне обладнання, меблі та навчали персонал, зокрема в Швеції, Німеччині, Литві, Польщі, Росії.

Забезпечуючи людей необхідними послугами, ми запроваджували у практику нові методи і технології у сфері надання соціальних послуг. Ми намагалися змінити усталені стереотипи та ініціювати впровадження кращих ідей, інноваційних підходів у діяльність соціальних установ України — і державних, і недержавних.

— Хто виступав ініціатором створення цих послуг?

— З ініціативами створити нові послуги виступали як громадські організації і просто ініціативні групи, так і державні установи та органи місцевої влади. Ми підтримували всіх. Наш досвід засвідчив, що громадські організації працюють гнучкіше, в них більше доступу до інформації, до міжнародних проектів, вони активніше брали участь у навчальних програмах, отримували додаткові гранти. Органи місцевої влади часто підтримували громадські організації, допомагаючи знайти приміщення або закладаючи в місцевому бюджеті кошти на утримання персоналу, який забезпечує надання новостворених послуг тощо.

— Впровадження інновацій — справа нелегка. Ви проводили підготовчу роботу?

— Звичайно, ми намагалися створити передумови для реформи на різних рівнях. Тут було головне — змінити традиційні погляди людей на систему соціального захисту вразливих категорій населення. Наш Фонд потурбувався про те, щоб фахівці з проектів пройшли навчання за кордоном, отримали новий досвід роботи з тією чи іншою вразливою групою. Ми організовували різноманітні тренінги та заходи з обміну досвідом, як-то: «круглі столи», конференції, семінари.

Що стосується соціальної політики загалом, то нами розроблено низку проектів нормативних документів, стандартів послуг. Розробляли ми і пропозиції щодо реформування системи організації та управління соціальними послугами, а також стратегії розвитку соціальних послуг на рівні громади та методичні рекомендації щодо надання соціальних послуг. Сподіваємося, що наші напрацювання стануть у нагоді уряду України на шляху реформування системи соціальних послуг.

Алла САВІЦЬКА.

Як перескочити прірву в два стрибки

ТОЧКА ЗОРУ

2007–й був за рішенням Європарламенту Роком рівних можливостей. Це сприяло тому, що у всіх країнах від Атлантики до Уралу зробили реальні кроки у цьому напрямку. Не виняток і наша країна.

Проект «Рівний доступ до якісної освіти в Україні» має стати каталізатором змін у двох критично важливих показниках стану освітньої системи: рівний доступ до освіти та її якість. На мій погляд, в основу усієї діяльності з реалізації проекту слід покласти стратегію «великого стрибка», яка, на відміну від сумнозвісного досвіду Китаю 50-60 років, у своїй основі матиме якісні (а не кількісні) показники розвитку системи шкільної освіти. Такий «великий стрибок» буде проривом у майбутнє, створить реально діючі зони розвитку, успішні центри інновацій...

Зайве доводити, що сьогодні можливості дитини скористатись конституційним правом на здобуття загальної середньої освіти залежать від того, де їй пощастило народитись, у якій сім'ї зростає, який у неї стан здоров'я тощо. Є, наприклад, яскраво виражена дискримінація за географічною ознакою: у столичному регіоні освітні можливості на порядок кращі, ніж у сільському. Навіть в одному місті є прірва між так званими елітарними школами для небагатьох і «школами-відстійниками» для всіх. Звичайно, пройти непростий шлях до побудови «країни рівних можливостей» неможна без «перестрибування у два стрибка» (один стрибок до розширення доступу, інший — до нової якості) тієї прірви, яка є в українській освіті... Звісно, назва проекту звучить приблизно так, як звучали такі утопічні завдання, як «побудова комунізму в одній окремо взятій країні» чи «формування всебічно і гармонійно розвинутої особистості», що неминуче викликає скептицизм. Тож одразу зазначу, що попри деяку утопічну мету, зазначену в малореалістичній назві проекту, ми ставимо перед собою цілком реалістичні завдання.

У процесі реалізації проекту передбачається (і це вже в основному зроблено): створення під егідою проекту тимчасових творчих колективів експертів, що працюватимуть у режимі «фабрик думок» (проектно-аналітичних груп); організація проектно-аналітичної роботи щодо розв'язання ключових проблем з використанням механізмів громадської та професійної експертизи.

Звісно, створення фундаментальних документів — це постійний динамічний процес, який практично не має завершення, оскільки у суспільстві постійно виникають нові проблеми і, відповідно, потрібно шукати шляхи їх розв'язання.

Ми нарешті зрозуміли, що (за Майклом Фуланом) проблеми — наші друзі, що кожна невдача може стати новою можливістю.

Освіта України потребує не тільки і не стільки додаткових грошей, їй передусім потрібні професійні системні та енергійні реформи, результатом яких буде нова якість освіти (і саме у цьому сутність назви проекту). Потрібні свіжі ідеї, професіоналізм, орієнтація на нормативи завтрашнього дня, потрібне розуміння того, що будь-які кошти, спрямовані в нереформовані та корумповані сфери, не зможуть забезпечити очікуваних результатів.

Ще одну закономірність слід мати на увазі: витягнути себе «за чуба» міг лише барон Мюнхгаузен, і то у казці. У реальному житті жодна соціальна система не спроможна реформувати сама себе. Ще Альберт Ейнштейн зазначав: «Жодна проблема не може бути вирішена на рівні, на якому вона виникає».

Тож потрібен зовнішній вплив на освітню систему незалежної інституції, якою по ідеї мав би стати Директорат програм розвитку освіти Міністерства освіти і науки України. Він зможе виконати свою роль лише тоді, коли стане максимально незалежним самодостатнім органом. Йдеться навіть не про формальні речі (підпорядкованість, процедури погоджень тощо), а про дух інтелектуальної свободи і орієнтацію не на те, щоб «услужити міністерству», а на те, щоб, може, навіть всупереч волі чиновника, працювати на дитину, на школу, на країну.

Вкрай важливо також спиратись на вже досягнуте, припинити хитання від одного варіанта освітніх реформ до іншого, адже не може йти на користь справі постійне перерування вже набутого прогресу, намагання черговий раз усе почати «з нуля».

Віктор ГРОМОВИЙ,
консультант з удосконалення навчального процесу Директорату програм розвитку освіти МОН України.

Рівність можливостей означає рівні для всіх можливості стати нерівними.
Р. ТОНІ.

У столичному регіоні освітні можливості на порядок кращі, ніж у сільському

Інфляція: вітчизняний варіант

СВІЙ ПОГЛЯД

Суспільствознавці, історики та любителі трибунного слова часто нагадують: суспільство розвивається по спіралі! Теза небезперечна. Але на її підтвердження начебто свідчать гострі тривоги інфляції 90-х років, що знову повернулися. З усіма їхніми тужливими реаліями — обвалом життєвого укладу, такою само невизначеністю перспектив і нескінченних обіцянок кращого життя. Про неї, сьогоднішню інфляцію, йде мова в бесіді журналіста Олександра МАСЛОВА з відомим економістом, заслуженим діячем науки і техніки України, ректором Київського університету ринкових відносин, доктором економічних наук, професором Володимиром ЧЕРЕВАНЕМ (на знімку).

— Нагадаю, що в посланні Президента Верховній Раді цілком об'єктивно йшлося про те, що рівень інфляції став найвищим за останніх сім років. І що контрдії уряду з виправлення сформованої ситуації неефективні. Навіть навпаки. Що інфляція перевищила річний прогноз за три місяці. Почули, що з тим, що відбувається, «необхідно боротися ринковими методами». Що зараз «усе вирішується неринковими методами». Усе так, якщо не гірше. Але, з другого боку, Прем'єр-міністр теж переконує. У тому, що все чудово, що нічого страшного не відбувається. Яка ж реальність? І що це за суперечності такі?

У пошуках відповіді важко не «зачепитися» за точку зору відомого політолога Сергія Кара-Мурзи. В одній із статей він зазначив, що значною загрозою суспільству є втрата здатності тверезо оцінювати свій стан. Напевно, дивитися правді в очі сьогодні ми все ще так і не навчилися. Чи не хочемо? Чи не здатні? У тому числі тому, що сама влада роздвоєна, не знає, кому, чому і як віддати перевагу. Тому що народ також поділений нею на частини. Тому так важко всім нам позбутися відчуття катастрофи, що насувається. Тому що сама влада не в змозі розв'язати дуже серйозні для країни проблеми. А пропоновані лідерами нові орієнтири майбутнього «світлого життя» фактично відторгаються не лише народною масою, а й угрупованнями всередині самої влади.

Ми втрапили до найжорстокішої інфляції. І сьогодні, 2008 року, і тільки за чотири місяці, інфляція вже досягла 14,6 відсотка. За річним рівнем виміру — це перевищення 30 відсотків. І реальністю стало те, що Всесвітній банк, світові фінансові структури змінюють нам рейтинг довіри — на дедалі гірший. Що позначається на інвестиційному процесі всієї держави.

— Нас переконують, що інфляція пов'язана переважно з експортним характером нашої економіки. І загальносвітовим зростанням цін. Та чи насправді це так?

— Ні в Європі, ні в самих США, ні загалом у світовій економіці нічого схожого не відбувається. Немає серйозних тенденцій до підвищення інфляції. Ніде у світі.

Згоден, на окремі види продукції проглядається зростання, але зовсім не таке, щоб усі наші гріхи списувати лише на цей процес. Дивіться, загалом по ЄС річний рівень інфляції становить: 2,2 відсотка — 2007 рік; 3,6 — 2008-й (прогноз); 2,4 — 2009-й (прогноз). Це до питання про експорт інфляції. У Данії — 2,1 відсотка, у Голландії — 1,3. Середньосвітова планка інфляції — 5 відсотків. На рік! Але ж не 14,6 за 4 місяці. Як у нас.

На світових ринках ціни за останніх п'ять років зростали в середньорічному обчисленні по 22 відсотки в середньому. На нафту. А на продукцію обробної промисловості — лише на 2,2 відсотка. Є різниця? Вона свідчить, що рівень коливання цін на вуглеводні і зростання всіх інших цін зовсім не перебувають у прямій залежності. Тоді чому в нас усе не так? Причин того декілька. Спекуляції виробників і постачальників, у тому числі і спекуляції політичні.

Це ознака чого? Політичної боротьби, що ніяк не може зупинитися. І наслідок невизначеності політичної лінії...

— ...Неправильності закладених у неї орієнтирів...

— ...І такого ж розміщення політичних сил. Це фактичний старт передвиборних президентських перегонів з очікуванням якнайбільшого числа негативних балів для здобувачів вищих державних постів. Нехай навіть за рахунок здоров'я держави. Й водночас робиться вигляд, що нічого такого незвичайного не відбувається. У країні все гірше й гірше, а дій жодних.

Намагаються перекласти відповідальність за те, що відбувається, на Національний банк і голів облдержадміністрацій. Але ж це не справа Національного банку. Річ не в банку. Хіба це він поставив усю фінансову систему держави на межу катастрофи. Подивіться, які сьогодні кредитні ставки. Під 25 відсотків.

— Вони й раніше були чималі.

— Це катастрофічна ситуація, коли абсолютно немає гривні. Тому банк і припиняє частину своїх функцій, оскільки не хоче брати на себе таку відповідальність за експорт інфляції. Оскільки його ж потім і звинувачать, що це Національний банк «все не так проводить». Він упевнену політику проводить у сформованих умовах. Але змушений іти на ревальвацію. Можливо, від неї населення й матиме якийсь позитивний результат. Але те, що ревальвація долара сьогодні завдає удару по експорту і експортерам, по вкладниках, це вже очевидно. Як і те, що такий шлях боротьби з інфляцією завдасть удару по темпах економічного зростання, підриває можливості бюджету. Не випадково вже й світові структури прогнозують нам зниження темпу економічного зростання до п'яти відсотків — проти семи торішніх.

Ми втрапили до найжорстокішої інфляції. І сьогодні, 2008 року, і тільки за чотири місяці, інфляція вже досягла 14,6 відсотка. За річним рівнем виміру — це перевищення 30 відсотків.

— То хто ж тоді здатен узяти ситуацію під контроль?

— Тільки ринкова економіка. За фактом забута. Навіть риторика така зникла з мовного вжитку політиків. Ми справді про неї мало згадуємо. А наскільки підтверджуємо практикою, свідчать наші рейтинги. І без того слабкі, вони на стабільно спадаючій лінії. Ми посідаємо 77-ме місце у світі з податкового навантаження. У рейтингах Світового банку Україна з економічної свободи підприємницької діяльності на 139-му місці (2008 рік) серед 178 країн. З 2007-го по 2008-й, тобто за рік, ми знизили свій рейтинг на 11 позицій. Упродовж останніх двох років ми погіршили свої позиції з конкурентоспроможності національної економіки, що оцінюється 73-м місцем порівняно з 69-м в аналогічному рейтингу минулого року. Сусідами України за цим рейтингом стали Уругвай, Філіппіни та Бразилія. За індексом якості життя Україна посідає 101-ше місце (із 125 країн). Для порівняння: Чехія — 31-ше місце, Польща — 38-ме, Литва — 39-те, Білорусь — 53-тє. За валовим внутрішнім продуктом (ВВП) на душу населення. В Євросоюзі ВВП на душу населення — 25,2 тисячі євро. Середньосвітовий показник ВВП на душу населення становить 8,2 тисячі доларів. Якщо оцінювати розмір ВВП України (у відсотках) до ВВП 27 країн—членів Європейської зони, то він становить усього приблизно 10 відсотків. У Сербії він дорівнює 33 відсоткам, в Албанії — 21, Македонії — 28, Хорватії — 52, Польщі — 52, Латвії — 54, Болгарії — 37 відсоткам.

Країна підійшла до критичної межі. Нижче України за ВВП на душу населення перебувають Грузія, Вірменія, Малі, Сомалі тощо.

Але головне — це практично повна відсутність внутрішньої конкуренції, нездатність або небажання організувати найважливіший економічний процес — ринковий. І також у тому, що СОТ до нас ще не дійшла. І не прагне — у країну з нестабільною політичною ситуацією. І тому третина наших підприємств, якщо не більше, також не бере участь у проектах міжнародної конкуренції. А звідси високі монополістичні ціни. Такі, що вже сам виробник занепокоївся від своїх власних дій. Намагається пригальмувати. Але механізм запущено. Усвідомлено — як спосіб політичної боротьби, і зупинити його вже складно.

З другого боку, інфляція в Україні обумовлена хвилею витрат виробництва, яка збільшується. А це не лише вартість енергоносіїв, що зростає, а й робочої сили, оплата послуг якої збільшується удвічі-втричі, а то й у п'ять разів швидше продуктивності праці. В окремих галузях відставання від США, ЄС у нас в 15—20, а то й у більше число раз. Натомість якість життя намагаємося облаштувати за паритетом з Європою! І це з нашою продуктивністю праці. Як ми можемо говорити про ціни, якщо наші основні фонди — те, що нас годує, — від 60 до 80 відсотків перебувають за межею фізичного і морального зношення.

Ось основні причини. Не випадково Президент України звернув увагу у виступі на ліквідацію відставання, зазначивши, що якщо одні країни досягли ривка за 100 років, то нам на такий потрібно десять. Якщо хочемо рівності з Європою. Щоб серйозно перемогти інфляцію, інтегруватися до ЄС, стати повноправним його членом, 10 років — фантастика. І чи є взагалі приклади таких ривків? За відсутності інвестицій, обмеженого ринкового простору.

Ми зовсім не працюємо з чинниками виробництва — робочою силою, основним капіталом, ринковим простором — його формуванням і підтримкою. Із собівартістю, з витратами. Ми не управляємо цими витратами, тому вони в нас і зростають стрімко. Але головне — немає конкуренції. Ключа проблем Радянського Союзу. Ми повторюємо його долю. Хочеться це визнавати чи не хочеться. Тому все руйнується. Тому й виходить, що темпи начебто й високі, а наздогнати нікого не можемо. І ціни все вищі і вищі. Уже набагато вищі за європейські. А задовольнити свої потреби не можемо. Бюджет не працює на розширене відтворення.

Країна підійшла до критичної межі. Нижче України за ВВП на душу населення перебувають Грузія, Вірменія, Малі, Сомалі тощо. Але головне — це практично повна відсутність внутрішньої конкуренції, нездатність або небажання організувати найважливіший економічний процес

— А чи є аналоги швидкоплинного виходу із ситуацій такого роду?

— Так, історія начебто знає такі подвиги. Та сама Англія у XVI столітті технологічно відставала від своїх сусідів. Скажімо, від Голландії, від Португалії. Але зуміла їх обійти і утвердитися за допомогою державної політики з підтримки промисловості.

Британія утвердилася лише тоді, коли ввійшла до системи паростків нової хвилі світової глобалізації. У тому числі й через категорію Моря. Але при цьому у Британії середня ставка на імпорт протягом тривалого періоду становила 45—50 відсотків. На відміну від того, що ми бачимо в нашій власній системі економічних координат. І Англія лібералізувала торгівлю лише близько середини XIX століття. Коли її технологічна першість була вже беззаперечна. Це до того, що в цій імперії ключову роль відігравала державна політика стимулювання економіки.

Так, після Другої світової війни багато країн вирішували завдання зростання у прискорених темпах. Однак не багатьом удалося одразу домогтися стрімкого ривка в розвитку. Вдалося лише Японії, Кореї, Тайваню.

А ще є досвід Фінляндії, Норвегії, Швеції, які з аутсайдерів теж вийшли на передові позиції. У повноправні члени Євроспільноти. Швидке зростання фінансової економіки, наприклад, за 1950—1970 роки було досягнуто завдяки прямому втручанню держави, що забезпечило високий темп зростання інвестицій у ключові галузі промисловості й низький відсоток за кредит. На початковому етапі держава створювала й підтримувала великі компанії, тобто здійснювалася інтенсивна капіталізація економіки. Ірландія також свого часу продемонструвала економічне середньорічне зростання близько 10 відсотків за 1993—2000 роки. В основі економічної політики ірландського уряду лежали семирічні плани національного розвитку, розширення приватної ініціативи і конкуренції, зміщення прав власності, стимулювання економічного зростання, швидке просування науки і технологій тощо.

— Варто, напевно, трішки зачепити в рамках теми й аграрну лінію. Хоча б тому, що сьогодні в Україні надвиробництво, скажімо, олії, а ціни на неї стоять як укопані.

— Зокрема, й тому, що немає серйозної підтримки аграрного сектору. У США за всього їх зразкового ринкового статусу на гектар ріллі припадає 800 доларів різних держсубсидій на рік, в Євросоюзі — 900. За нашої нинішньої підпори фермерству у 8—12 доларів. У всіх тих країнах, які ми перелічили, існують схеми субсидування дрібного фермерства. І не в рамках боротьби з бідністю, а виняткова заради підтримки стабільних цін на основні харчові продукти. Це держполітика. Продумана, серйозна, глибока. Те саме у рибній промисловості. Мета — контроль над цінами ринку. Що в нас? Нічого! Ми намагаємося регулювати одним способом — тиском імпорту і головами облдержадміністрацій на власного виробника, чим його знищуємо. Прикро, що країна кудись котиться, занурившись по вуха в політику.

Чому не замислюємося про це і не хочемо замислюватися. Хто це коло окреслив і хто довів, що саме цей шлях потрібен Україні? Якщо він не дає економічного результату і соціального зростання, виходить, потрібен інший шлях. Хто його шукає, намагається відшукати в умовах, коли нас уже всі країни обійшли? Навіть Казахстан, в якого проблеми такі само складні, як і наші. Але найбідніші — ми. А народу хочеться жити спокійно, заможно сьогодні й не занурюватися постійно у вирви.

— Нинішня ситуація ув'язується з «доларом, який слабшає». Чи так насправді?

— Слід зазначити, що в Україні останнім часом з доларом здійснюється "гра" великої політики, котра відірвана від реальної економіки США. Долар домінує на світовій арені впродовж майже 100 років. У змінах, що відбуваються в курсовому співвідношенні долара і євро, багато хто вбачає слабкість долара й навіть його поразку. Під це підводиться наукова основа. Але від такої «поразки» Америка не зазнає значних збитків. Євросоюз намагається схилити США змінити свою стратегію стосовно євро. Америка не хоче йти на це. Виходить, їй це вигідно. Долар як був лідером у світовій фінансовій сфері, так і залишився. США виробляють 1/3 світового ВВП. Обсяг ВВП США становить майже 14 трильйонів доларів. Інфляція на рівні 3,0 відсотка на рік. Темпи економічного зростання — 1,2—1,5 відсотка. На мій погляд, ніякої зони ризику глобальних рівнів для долара немає. Навпаки, сьогодні євро перебуває в набагато складнішій ситуації. Адже за рахунок того курсу, що склався між доларом і євро, США збільшили експортні можливості майже на 20 відсотків. І зростання туризму — найвищими темпами. Самі США й ті країни, які працюють із доларом, почуваються впевнено. А Європа навпаки зазнає утиску негативних чинників і пов'язаного з ними зниження життєвого рівня. Виходить, позиція долара не така слабка, як нам усім декларується. Так, Штати не потягли ролі ні єдиного світового політичного, ні «найголовнішого фінансового» лідера, якому все дозволено. Однак їхній вплив в обох цих сферах небезпечно недооцінювати.

ПРОФЕСІЯ

При корпункті «Голосу України» в Луганській області наш власний кореспондент Алла АНТІПОВА веде майстер-клас для студентів 4-го курсу факультету журналістики Східноукраїнського університету ім. В. Даля. Це інтерв'ю студенти підготували спеціально для парламентської газети.

Хлопці поки що не хочуть бути моделями

Студентський Будинок моделей Східноукраїнського національного університету ім. Володимира Даля створено 2002 року на кафедрі легкої і харчової промисловості. Він задуманий як одна з форм практичної підготовки фахівців, тому цілком логічно, що при ньому створено проектно-конструкторську групу і школу моделей. За роки свого існування студентський Будинок моделей став дипломантом багатьох міжнародних конкурсів молодих дизайнерів-модельєрів. Про творче життя, успіхи і плани розповідає завідувачка кафедри Інна ДЕЙНЕКА.

— Інно Григорівно, Будинок моделей створив уже не одну колекцію одягу. Звісно, це пов'язано з певними фінансовими витратами. Хтось надає вам матеріальну підтримку?

— Звичайно. В основному допомагають швейні підприємства міста й області. Дають, наприклад, тканини для костюмів. А розробляють колекції і шиють їх самі студенти в спеціальній лабораторії і на швейній дільниці техноцентру університету.

— А з якими конкретно підприємствами ви співпрацюєте?

— Здебільшого це підприємства Луганська. Є можливість постажуватися в Туреччині. Сьогодні група студентів вивчає французьку мову, щоб пройти практику в Тунісі.

— Студентам, які створюють моделі, простіше працевлаштуватися?

— Безумовно. Працюючи над створенням авторських колекцій, нашим «кутюр'є» доводиться думати не тільки над тим, який вигляд матиме створений ними одяг. Дуже важливо зробити правильний вибір конструкцій, домогтися технологічності виробу в цілому. Тут їм допомагають сучасні комп'ютерні методики проектування. Цей самостійний досвід наших випускників роботодавці обов'язково враховують. А щодо створення художніх образів колекцій, то в цьому студентам допомагає спеціалізація «Дизайн».

— Спеціалізація, напевно, передбачає вивчення якихось цікавих дисциплін?

— Так, це — «Основи малюнка і художньої графіки», «Історія розвитку форм костюма», «Композиція костюма» тощо. До викладання цих дисциплін ми залучаємо талановитих людей, відомих у нашому місті професіоналів. Скажімо, історію костюма студентам допомагає вивчити заслужений працівник культури і мистецтва, член Спілки художників України директор Луганського художнього музею Л. Борщенко. Заняття проходять у залах художнього музею та його філіях. Співробітничаємо ми з відомим в Україні та за її межами дизайнером Євгеном Фененком. Він проводить майстер-класи для студентів, а бажаючі можуть пройти практику в його ательє і салонах-магазинах. Про історичне й сучасне вбрання духівництва розповідає студентам архімандрит Володимир. До слова, він автор унікальних робіт — одягу і головних уборів православних священиків, розшитих золотом, сріблом і перлами. Його роботи експонувалися на багатьох міжнародних виставках.

— До речі, а чи не виникала ідея створити колекцію на історичну тематику?

— Сьогодні ми працюємо над відтворенням народного костюма Луганщини. Уже накопичено великий матеріал, є замальовки і фото справжніх старовинних речей. Усе це — джерело творчості для створення сучасних колекцій одягу. Наприклад, студентка Наталя Костенко темою своєї дипломної роботи вибрала розроблення шкільної форми для дівчаток з елементами народного костюма Луганщини. Такий костюм уже готовий, до того ж на захисті диплома його демонструватиме маленька дочка Наталі. Це дуже цікава робота. Про неї Наталя зробила доповідь на Всеукраїнській студентській науковій конференції в Київському національному університеті технологій і дизайну й багатьох фахівців зацікавила. До речі, у нас на кафедрі зібрано журнали мод різних років. Найстаріший датовано 1906 роком.

— Будинок моделей створив уже багато колекцій жіночого одягу. А що ви можете запропонувати юнакам, чоловікам?

— Є в нас задумки, але таємницю розкривати не будемо. Готуємося випустити літню чоловічу колекцію, проте є одна проблема — відсутність моделей.

— Хлопці не хочуть виходити на подіум?

— На жаль, це так. Поки що вони не готові стати моделями, але я думаю, що ця проблема розв'язувана. Все ще попереду.

Розмову вели Оксана СЕРДЮК і Світлана АЛЕФІРЕНКО.

Образки з минулого Рівного

Унікальна колекція відомого художника Георгія Косміаді та його учнів, які створили галерею міських образків (з початку XX століття), повернулася до Рівного з Німеччини.

Виставка у мистецькій галереї «Зуза».

Її привезла 82-річна донька художника Надія Косміаді, яка мешкає за кордоном. Тож наразі в Рівненському обласному краєзнавчому музеї зберігається 60 робіт Георгія Косміаді та більш як 500 творів його учнів. Ще приблизно двісті робіт надійшло до фондів Рівненської української гімназії.

— Батько завжди мріяв, щоб його роботи та роботи його учнів повернулися до Рівного, бо вони — частинка історії цієї землі, — розповідає Надія Косміаді. — А що стосується батька як художника, педагога, архітектора, то тут варто відзначити дві складові його таланту: перша пов'язана із власною творчістю; друга — із вмінням виплекати в дитячих душах любов до мистецтва.

Георгій Косміаді викладав у всіх ліцеях та гімназіях Рівного, вів художні гуртки та шукав юні таланти. 1919 року влаштував першу виставку робіт учасників естетичного гуртка Рівненського комерційного училища. І так щороку проводив по дві-три виставки. Митець згуртував навколо себе всю рівненську творчу молодь, навчав її не лише малюванню, а й різьбленню по дереву, вишивці, гончарній справі, декоруванню, влаштовував мистецькі вечори, передаючи своє захоплення поезією та музикою. Роботи його учнів виставлялися й за кордоном, а 1937 року були навіть представлені на Всесвітній виставці в Парижі.

Вимушено мігруючи за кордон із сім'єю напередодні Другої світової війни, Г. Косміаді забрав із собою і роботи своїх учнів, щоб зберегти їх для нащадків. Після міграції митця вони побували у Гамбургу, Мюнхені та інших німецьких містах.

Утім, так склалася доля, що після смерті Георгія Косміаді у 1967 році ці роботи фактично не з'являлися «на світ». І ось нині історична справедливість востержествувала: малюнки знову потрапили на людський огляд уже в Рівному — в мистецькій галереї «Зуза». Тут майже сотня натюрмортів, портретів, ескізів орнаментів для порцеляни, килимів, тканин. А найбільш привабливими, звичайно, є образки з минулого Рівного. За ними доволі цікаво порівняти місто теперішнє і колишнє.

Євген ЦИМБАЛЮК, Олександра ЮРКОВА.
Фото Євгена ЦИМБАЛЮКА.

Налітай, поспішай...

Нам обіцяно авіаперевезення за тарифами потяга. У чому секрет?

ТРАНСПОРТ

Інформацію про це поширила прес-служба Міністерства транспорту і зв'язку України з посиланням на домовленості міністра Йосипа Вінського з керівництвом угорської авіакомпанії «Візз Ейр» про початок її роботи на українському ринку авіаперевезень. З прямих цитат міністра в цьому повідомленні випливало, що вже наприкінці травня поточного року можна придбати квитки на перший рейс із Києва до Одеси. Далі маршрут зі столиці проляже до Сімферополя, Львова, Запоріжжя. Авіакомпанія «Візз Ейр Україна» подала заявку на одержання сертифіката експлуатанта й у липні готується здійснювати рейси Харків—Сімферополь, Львів—Сімферополь. А з вересня — працювати на міжнародних лініях, відправляючи пасажирів літаками Airbus A320 до Великої Британії, Італії, Німеччини. Кожний такий літак на 180 місць надійде безпосередньо із заводу компанії «Аеробус», що значно здешевить квитки.

«Люди звикли вважати літак дорогим і незручним засобом пересування. Я маю намір зламати цей стереотип: фактично квитки на літаки «Візз Ейр» зрівняються за ціною із залізничними у вагонах СВ», — запевняє Йосип Вінський. І обіцяє, що в середньому авіаквитки коштуватимуть від 30 до 50 доларів, а найдешевший — лише 79 гривень (близько 16 доларів). Водночас залізничний квиток СВ на маршруті Київ—Одеса коштує 448 гривень. Міністр переконаний, що вихід на ринок українських авіаперевезень компанії «Візз Ейр», що позитивно зарекомендувала себе на основних магістралях Євросоюзу, дасть змогу розвантажити інші види транспорту в Україні й зняти напруження у квиткових касах. Розраховує на підвищену пасажирську затребуваність й голова ради директорів компанії «Візз Ейр Україна» Джозеф Вараді. Він вважає, що їхні бізнес-модель і стандарти безпеки створять справжню революцію на українському ринку авіаперевезень. У планах компанії на найближчі п'ять років — розмістити до 14 літаків на чотирьох авіабазах і освоїти 500 маршрутів — 55 відсотків міжнародних і 45 відсотків місцевого значення. До 2009 року пасажиропотік на них має перевищити мільйонну позначку, а до 2011 року зрости до п'яти мільйонів. Близько 200 робочих місць зможуть одержати в компанії українські громадяни.

Тому закономірним було б запитання про долю українського Ан-148, близькомагістрального пасажирського літака, розрахованого на перевезення від 70 до 90 пасажирів. Саме на нього зачекалися регіональні лінії не лише в Україні, а й Росії, Казахстані, країнах далекого зарубіжжя. Але замість підтримки вітчизняного виробника спостерігаємо різкий крен у бік конкурента Ан-148 безпосередньо транспортного керівництва України. У чім тут річ? Відповідь почасти дав сам міністр транспорту і зв'язку Йосип Вінський під час відомчої колегії 15 квітня поточного року. «Виконано велику роботу, вкладено чималі кошти у виробництво Ан-148, чекаємо не перший рік, а літака немає. Нас запевняють, що з'явиться через півроку. Очевидно, АНТК «Антонов» дасть літак, а завод — навряд чи. Що робити? Чекати ще 20 років, поки хлопці наб'ють кишені й почнуть, нарешті, працювати? Моя позиція така: якщо не можемо самі, треба залучати тих, хто може створювати сучасні літаки», — сказав міністр.

На АНТК імені О. К. Антонова так прокоментували цю ситуацію: «Літак створений, сертифікований, але серійний його випуск на авіазаводах чомусь затримується, хоча держава справді виділяла на це гроші». Зокрема, складання Ан-148 для Казахстану завершиться до середини 2009 року, повідомив у пресі помічник генерального директора Київського авіаційного заводу «Авіант» Валерій Кузенков. За його словами, нова дата поставки погоджена із замовником і пов'язана, у тому числі, з обсягами фінансування. А до кінця поточного року завод планує випустити перший серійний літак Ан-148 на кошти держбюджету України. Підприємство заклало серію з декількох таких літаків.

Людмила МЕНЖУЛІНА.

Замість підтримки вітчизняного виробника спостерігаємо різкий крен у бік конкурента Ан-148

Брондуков любив де Фюнеса і не любив американське кіно

ФАМІЛЬНІ МЕМУАРИ

Богдан має власний бізнес. Хоча зізнається, що мріє працювати за фахом, здобутим у Театральному інституті імені Карпенка–Карого (організація кіновиробництва). Богдан одружений. Доньці Зої — 2,5 року. Старший брат Костянтин одружений... з рідною сестрою Богданової дружини. «Вони познайомилися на нашому весіллі. Пам'ятаю, Аня впіймала букет нареченої». Костянтиновому синові Іларіону — півтора року. Весь цей закручений життям сюжет уже міг би стати темою для розмови. Але ми зустрілися з Богданом, щоб поговорити про його батька. У дитинстві його називали Боліком, пізніше Борею, Броніком... У паспорті Богдана «по батькові» записано Бориславович, а прізвище БРОНДУКОВ.

Київ. 90-ті.

Про сім'ю

— Ви рано зрозуміли, що ваш батько знаменитий?

— Так, рано. Пік популярності настав після «Афоні». Його впізнавали скрізь. Проходу не давали. Тато жартував: «Я — Брондуков? Ні!» — «Та ж ви схожі!» — «Схожий? Справді? Ну, взагалі мені казали. Але ні, це не я». І він так грав, що йому вірили. Мене, до речі, теж смикали: «Це твій дідусь?» Саме дідусь, бо тато виглядав старшим на свої роки... Він і вдома весь час усіх розігрував. А для мене він був і дідом... Морозом. У сім'ї досі згадують, як я допитувався: «А чому Дід Мороз у татових капцях?»

— У школі батькова слава не заважала?

— Було таке. Я у перший клас ішов двічі. Тобто мама залишила мене на другий рік... У першому класі з мене знущалися. Ми тоді жили на Печерську, і я вчився у непростій школі. Нині — це ліцей міжнародних відносин. Але й тоді то була, зараз би сказали, «крута» школа. І вчилися у ній непрості діти: міністрів, членів ЦК... Вони були дітьми високопосадовців, але їхні батьки не мали такої шаленої популярності, як мій тато. За це й отримував. То був складний рік. Правда, потім, пройшовши таку «школу», я вже сам почав... ображати інших. Таке теж було.

— А що на це казав батько?

— Йому було достатньо сказати якихось три слова, щоб я все зрозумів. Тато міг так зіграти гнів, що мені ставало страшно.

— А ремінцем?

— Ніколи. Він був дуже доброю людиною. Але мав сильний внутрішній стрижень. Для мене він був безперечним авторитетом, хоча ніколи не кричав і не сварився.

— Але ви скаржилися йому на образи?

— Не скаржився, бо майже його не бачив. Протягом року набиралося може з місяць днів, коли ми були всі разом. Всією сім'єю ми відпочивали може з два рази (саме того літа, коли помер Іван Миколайчук, були у Піцунді)... Коли тато повертався зі зйомок, завжди привозив подарунки: щось смачненьке, якісь каструльки... Він був дуже хазяйновитим чоловіком. Ті два-три дні, що він проводив удома, мама нічого не робила. Він сам готував, прибирав. Любив працювати руками. Сам зробив шафи, ліжка. І не тому, що бракувало грошей купити. Тоді він багато знімався, і проблем з грішми не було. Просто йому хотілося щось зробити власноруч.

— Складається враження, що для вас він був батьком-святом.

— Це правда. Нас більше виховувала мама. Вона водила в театри, музичну школу, змушувала робити те, чого я не хотів, але за що зараз вдячний. А з батьком ми ходили в кінотеатри. Його улюбленим актором був Луї де Фюнес. А ось американське кіно він не любив, чого я тоді не розумів. А ще я проводив з ним літні канікули: замість піонерських таборів їздив по зйомках.

— Тобто на зйомки Брондуков теж їздив з сім'єю?

— Ні, у ті роки він брав тільки мене. Раніше їздив мій брат. Але потім у нього з'явилися свої футболи-хокеї... Пам'ятаю, що скрізь, де була яка ріка, ми ходили з татом на рибалку. Якщо зйомки проходили в Москві чи Ленінграді, він водив мене по музеях. Тато був дуже глибокою людиною. Багато бачив, багато їздив, з багатьма цікавими людьми був знайомий. Часто розповідав про своє дитинство, але тоді мені було не дуже цікаво це слухати. Такий вік. На жаль, коли захотілося про це поговорити, він був уже хворий.

Про політику

— Мені здається, батько не надто цікавився політикою. Коли він ще вчився в Театральному інституті імені Карпенка-Карого, один з його ровесників провів серед студентів опитування. І серед запитань було: як ви ставитеся до політики? Він відповів: «Це все — бардель». Він не любив Леніна і комуністичний режим. Демонстрував цю нелюбов скрізь, але його чомусь не чіпали. Може, через популярність. Пам'ятаю, мені в якомусь початковому класі задали твір про партію і Леніна. А саме приїхав батько. От дізнався він яка тема: «Ну, покажи, що ти там написав?». І врешті він написав твір за мене. А у нас того року часто змінювалися вчителі (мабуть, з вісім разів). І ось цей твір потрапив до рук якоїсь чергової вчительки, яка також не любила Леніна. І вона поставила мені п'ять з плюсом. Хотілося б зараз перечитати той твір.

...Насправді, я думаю, політика його пригнічувала. Може тому, що дуже складна доля була у його батька Миколи Брондукова. Він був наполовину росіянин, наполовину татарин. У 12-річному віці його підібрав Чапаєв і взяв до своєї дивізії у розвідку. До речі, воював він разом з Анкою-кулеметницею. Потім дід усе життя ходив у мундирі і носив іменні шаблю і наган від Чапаєва... Під час якогось чергового завдання його порубали. І Чапаєв особисто наказав: відвезти хлопця в Москву і зібрати. Його зібрали, але дід став інвалідом. Тож лікарі порадили йому шукати теплий клімат. Так він опинився в Україні й знайшов бабусю Ніну.

Після «Афоні» Брондукова почали впізнавати скрізь.

... До речі, коли тато був маленький і захворів на кашлюк, його від смерті врятував дід. Усі казали, що хлопчик помре, а батько щоранку носив сина на болота. Там зранку виділялися йодовані випари. Так він тата і вилікував. І взагалі дід був неординарна особистість. Про нього розповідали багато смішних історій. Грав на гітарі і теж був актором. До речі, з усіх фільмів, в яких зіграв тато, він найбільше любив «Смотри в оба». Казали, ніби він зіграв там свого батька. Фільм майже не показували. За сюжетом головний герой не хоче йти в бій, а хоче в церкву. Щоб вижити, намагається підлаштовуватися під ситуацію. Ту роль писали спеціально для тата.

— Під нього часто писали сценарії?

— Мережко писав під нього «Громадянку Ніканорову», «Тріумф», який так і не зняли. До речі, він сценарії, як правило, не читав. Тільки свою роль. Часто, бувало, чую, він щось на кухні говорить. Не можу зрозуміти, що там відбувається. А це батько роль відпрацьовує. Навіть потім, коли почалися проблеми з мовою і він не міг завчити текст, то грав... мімікою. А озвучував його актор, у якого був дуже схожий голос.

— Як він зустрів незалежність України?

— Я більше пам'ятаю, як до того ставилася мама. Мама — дуже за Україну. А для батька, мені здається, важливішою була його робота. 90-ті роки були складними. Раніше він був брендом, і всі хотіли його знімати. І тато не відмовлявся від пропозицій, бо треба годувати сім'ю. При цьому до багатьох ролей ставився дуже критично і казав: «Та, це — ...» і нехороше слово. Він був самоїд. А в 90-ті раптом опинився поза грою. Став нікому не потрібний. Ходив цілими днями по Маріїнському парку, майдану, Володимирській гірці. Мабуть, багатьом чиновникам не подобалося, що відомий актор цілими днями вештається без діла: можуть впізнати, розпитати... Йому пропонували перебратися в Москву. Може, тоді його доля склалася б інакше. Але мама не захотіла.

Коли закінчується гра

— В одному з інтерв'ю ваша мама згадує, як Брондуков плакав, кажучи вам, що немає грошей на хліб. Ви пам'ятаєте цей момент?

— Справді, ми це згадували. Але наскільки це було серйозно, я не знаю. Він постійно грав. І навіть, коли був хворий, весь час жартував. І я часто не розумів, де закінчується гра і починається правда.

Я дуже рано почав заробляти гроші. Мені було 12 років, коли я почав мити машини. Мабуть, одним з перших у Києві.

— І де мили?

— Біля Верховної Ради України. Готель «Київ». Мив машини депутатам. Багато з них і нині в парламенті.

— Великий був заробіток?

— Дуже пристойний. Більше, ніж мамин і татів разом. Відчув смак грошей (слава Богу, тоді не було гральних автоматів та інших спокус). Іноді мив після школи, а іноді й замість. І так до 17 років. А брат одним із перших пішов працювати у казино в готелі «Дніпро», був круп'є. Теж непогано заробляв. Жили, як могли. Але коли у батька стався третій інсульт, операція, то вже були потрібні такі гроші! Лікарі не розуміли, як тато вижив. А він за якийсь місяць встав і пішов гуляти. А потім почалися напади епілепсії. І батько почав згасати. Тримала його на землі тільки мама. Завдяки їй він жив. Але ні мама, ні тато просити не вміли. Їм було соромно. А препарати коштували неймовірно дорого. І їх треба було приймати щодня. І коли вже ситуація стала дуже складною, ми вмовили маму, щоб вона погодилася про все розповісти по телебаченню. От тоді всі вже схопилися.

— Вам тоді довелося виїхати з Києва?

— Не з Києва. Чомусь усі пишуть, що ми виїхали в село. Це Лісовий масив, Биківня. Там була хата, яка залишилась від маминих батьків. Зараз там земля коштує дорожче, ніж квартира на Печерську. А тоді нам довелося квартиру на Печерську здавати... Спочатку пройшов сюжет нашого журналіста Юрія Сидоренка. І одразу відгукнулися люди. А коли пройшов сюжет НТВ, то нас просто почали розривати дзвінками. До речі, з Москви першою допомогла... Алла Пугачова. І дуже великою сумою. Не хочу її називати, бо нас тоді просили взагалі не згадувати про Пугачову. Але зараз, думаю, вже можна. Тоді відгукнулося дуже багато людей, я не встигав їздити і забирати допомогу. Дякую їм усім.

— Допомога йшла переважно з Москви?

— Ні. З України також. Допомагали бізнесмени, прості люди. Нам Леонід Кучма особисто допоміг. Особисто, а не як посадовець. Тому це теж не афішувалося. Я всім дякую. Якби не ця допомога, він не прожив би стільки. Зараз я помічаю, що після батькової смерті, з кожним роком інтерес до нього збільшується. Воістину, цінуєш те, що втратив.

Замість епілогу

Борислав Миколайович Брондуков знявся в більш як 100 фільмах. Народний артист УРСР, перший лауреат Державної премії України імені О. Довженка, він був майстром епізоду (хоча мав і головні ролі). Його репліки одразу ставали афоризмами. Він не писав мемуарів. Від нього залишилися листи і телефонні книжки, в яких — розклад потягів. По днях і годинах: Москва — Ленінград — Київ. А ще чомусь у всіх книжках — телефон Льва Дурова... Хоча, як пізніше згадував Дуров, вони провели разом лише один день. Він дуже не хотів, щоб його сини стали акторами, бо вважав цю професію невдячною. Він вірив у Бога. Але, як сам зізнавався, тоді, коли йому було погано. Може тому, в 90-х його так часто бачили в костелі Святого Олександра. Його мати була полячкою, а тато — росіянином. Лесь Сердюк в одному з інтерв'ю сказав, що в Україну Брондукова послав Бог.

Зараз сім'я хоче видати книгу спогадів про Борислава Брондукова. Проект погодився профінансувати Укрексімбанк.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Міжнародний Іпотечний Банк

Фінансова звітність за 2007 р.
за станом на 31 грудня 2007 року (кінець дня)

Ліцензія НБУ №217 від 31.01.2005 р.

Баланс (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2007	2006
1	2	3	4	5
	АКТИВИ			
1	Кошти в Національному банку України та готівкові кошти банку	31, 32	18 246	15 806
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються Національним банком України, і цінні папери, емітовані Національним банком України	2, 29, 31, 32	10 000	-
3	Кошти в інших банках	3, 29, 31, 32	226 423	41 519
4	Цінні папери в торговому портфелі банку	4	-	-
5	Цінні папери в портфелі банку на продаж	5	-	-
6	Кредити та заборгованість клієнтів	6, 31, 32	591 153	306 375
7	Цінні папери в портфелі банку до погашення	7	-	-
8	Інвестиції в асоційовані й дочірні компанії	8	-	-
9	Основні засоби та нематеріальні активи	9, 31, 32	18 026	5 417
10	Нараховані доходи до отримання	10, 31, 32	3 163	2 040
11	Відстрочений податковий актив	31, 32	3 109	2 897
12	Інші активи	11, 31, 32	1 101	1 159
13	Довгострокові активи, призначені для продажу	12	-	-
14	**Усього активів**		**878 954**	**374 379**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ			
15	Кошти банків	29, 31, 32	125 745	53 286
15.1	У тому числі кредити, які отримані від Національного банку України		-	-
16	Кошти клієнтів	13, 31, 32	247 051	155 075
17	Ощадні (депозитні) сертифікати, емітовані банком		-	-
18	Боргові цінні папери, емітовані банком	14	-	-
19	Нараховані витрати до сплати	15, 31, 32	4 209	2 300
20	Відстрочені податкові зобов'язання		-	-
21	Інші зобов'язання	16, 31, 32	140 754	110 206
22	**Усього зобов'язань**		**517 759**	**356 920**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ			
23	Статутний капітал	17	380 587	37 187
24	Капіталізовані дивіденди		-	-
25	Власні акції (частки, паї), що викуплені в акціонерів (учасників)		-	-
26	Емісійні різниці		-	-
27	Резерви та інші фонди банку		-	-
28	Резерви переоцінки у тому числі:		-	-
28.1	Резерви переоцінки необоротних активів		-	-
28.2	Резерви переоцінки цінних паперів		-	-
29	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток) минулих років (нерозподілений капітал)		(19 706)	(10 446)
30	Прибуток/збиток звітного року, що очікує затвердження	28, Звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал, звіт про рух грошових коштів	306	(9 263)
31	Усього власного капіталу	30, звіт про власний капітал	361 187	17 459
32	**Усього пасивів**		**878 954**	**374 379**

Звіт про фінансові результати (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2007	2006
1	2	3	4	5
1	Чистий процентний дохід		56 146	19 635
1.1	*Процентні доходи*	19, 29	77 019	30 736
1.2	*Процентні витрати*	20	(20 873)	(11 101)
2	Чистий комісійний дохід		13 081	2 004
2.1	*Комісійний дохід*	25	14 049	2 732
2.2	*Комісійні витрати*	29	(968)	(728)
3	Торговельний дохід	21, 29	1 011	206
4	Доходи у вигляді дивідендів		-	-
5	Дохід від участі в капіталі		-	-
6	Інший дохід	25	1 822	10 335
7	Усього доходів		72 047	32 201
8	Загальні адміністративні витрати	20, 29	(7 399)	(5 148)
9	Витрати на персонал	21, 29	(21 209)	(10 076)
10	Втрати від участі в капіталі		-	-
11	Інші витрати	25	(12 524)	(9 221)
12	*Прибуток від діяльності*		30 915	7 756
13	Чисті витрати на формування резервів	25	(29 092)	(19 941)
14	Дохід/збиток від довгострокових активів, призначених для продажу			
15	*Прибуток до оподаткування*		1 823	(12 185)
16	Витрати на податок на прибуток	26, 29	(1 517)	2 922
17	*Прибуток після оподаткування*		306	(9 263)
18	Чистий прибуток/збиток від продажу довгострокових активів, призначених для продажу	27		
19	**Чистий прибуток/збиток банку**	28, баланс, звіт про власний капітал, звіт про рух грошових коштів	**306**	**(9 263)**
20	Чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	26	-	-
21	Скоригований чистий прибуток на одну просту акцію (грн.)	28	-	-

Інші витрати, зазначені у рядку 11 за 2007 рік Звіту про фінансові результати за станом на 31 грудня 2007 року складаються із витрат на аудит в сумі 554 тис. грн., витрат на оперативний лізинг – 2415 тис. грн., витрат по проведенню досудових заходів – 113 тис. грн., витрат на реєстрацію, ліцензування та отримання дозвільних документів – 287 тис. грн., витрат на винагороду за право користування ліцензіями – 174 тис. грн., витрат на рієлторські послуги – 393 тис. грн., витрат, сплачених за послуги щодо оформлення документів для видачі кредитів та залучення потенційних позичальників – 6817 тис. грн., витрат на страхування працівників, та інші витрати на утримання фізичних осіб – 251 тис. грн., витрат на послуги перекладу, юридичні та інші професійні послуги – 348 тис. грн., витрат на інформаційно-консультаційні послуги – 175 тис. грн., членських внесків на суму 114 тис. грн., та інших витрат на суму 22 тис. грн.

Рух грошових коштів (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	2007	2006
1	2	3	4	5
	I. ОПЕРАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду	28, баланс, звіт про фінансові результати, звіт про власний капітал	306	(9 263)
	Поправки чистого прибутку			
2	Нараховані витрати	15, звіт про фінансові результати	1 893	1 301
3	Нараховані доходи	10	(2 306)	(2 298)
4	Амортизація необоротних активів	9, 23	2 496	1 385
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів	25, 29	29 092	19 941
6	Торговельний результат	21	-	-
7	Нарахований відстрочений податок	26	(69)	(2 890)
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій		-	-
9	Прибуток від інвестицій в асоційовані компанії		-	-
10	Амортизація дисконту (премії) цінних паперів		-	-
11	Інший рух коштів, які не є грошовими		-	-
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**		31 414	9 548
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та депозитів іншим банкам	3	(131 552)	3 496
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	6	(318 919)	(274 085)
15	Зменшення (збільшення) інших активів	11	154	(1 112)
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України			
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	баланс	72 457	52 621
18	Збільшення (зменшення) коштів на поточних і депозитних рахунках	13	36 509	157 512
19	Збільшення (зменшення) коштів від випуску ощадних (депозитних) сертифікатів			
20	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	16	(73 439)	73 134
21	Зменшення (збільшення) цінних паперів у торговому портфелі та у портфелі банку на продаж		-	-
22	**Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності**		**(441 600)**	**1 358**
23	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності**		**(410 186)**	**10 906**
	II. ІНВЕСТИЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ			
24	Погашення (придбання) цінних паперів у портфелі банку до погашення	2, 29, 31, 32	(10 000)	
25	Зменшення (збільшення) інвестицій в асоційовані компанії			
26	Зменшення (збільшення) інвестицій у дочірні компанії			
27	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	9	(16 111)	(2 543)
28	**Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності**		**(26 111)**	**(2 543)**
	III. ФІНАНСОВА ДІЯЛЬНІСТЬ			
29	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу			
30	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	16	99 990	25 250
31	Збільшення (зменшення) статутного (пайового) капіталу	Звіт про власний капітал	343 400	-
32	Дивіденди, які сплачені протягом звітного періоду			
33	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		443 390	25 250
34	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		7 093	33 613
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		38 549	4 936
36	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		45 642	38 549

Потенційні зобов'язання банку на кінець року (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2007
1	2	3
1	Надані гарантії	
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них (примітка 31)	7 209
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	7 209
3	Акредитиви	
4	Авалі	

За станом на 31 грудня 2007 року Банком подано до суду 3373 позовних заяв, в тому числі 3370 стосовно споживчих кредитів, 3 – стосовно кредитів, забезпечених нерухомістю.

Потенційні зобов'язання банку на кінець попереднього року (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	2006
1	2	3
1	Надані гарантії	
2	Зобов'язання з кредитування, що надані, з них	1 745
2.1	Первинний строк погашення - до 1 року	
2.2	Первинний строк погашення - більше 1 року	1 745
3	Акредитиви	
4	Авалі	

За станом на 31 грудня 2006 року Банком подано до суду 200 позовних заяв, в тому числі 197 стосовно споживчих кредитів, 3 – стосовно кредитів, забезпечених нерухомістю.

Потенційні зобов'язання банку на кінець звітного року (тис. грн.)

Рядок	Активи, надані під заставу	Сума
1	2	3
1	Майнові права на іпотечні кредити, надані Банком	210 372
	в тому числі, застава надана:	
	KfW, США	106 245
	FMO	81 827
	IFC	22 300
2	Майнові права на грошові кошти	125 746
	в тому числі, застава надана:	
	АКБ "Простір"	24 240
	АКБ "ІМЕКСБАНК"	10 100
	ВАТ "[illegible]банк"	70 700
	ВАТ "АГРОКОМБАНК"	5 556
	АКБ "Форум"	15 150

Банк не має активів у заставі, щодо яких передбачені обмеження, пов'язані з володінням, користуванням та розпорядженням ними.

Банк має укладені договори оренди приміщень, що використовуються як приміщення Банку. Відповідно до укладених договорів Банк має сплатити орендну плату у 2008 році зі строком оренди до 1 року в сумі 45 тис. грн. та зі строком оренди від 1 до 5 років у сумі 2996 тис. грн., протягом 2009–2010 років зі строком оренди від 1 до 5 років у сумі 6874 тис. грн. Укладені договори оренди не носять невідмовного характеру, але містять жорсткі штрафні санкції щодо умов припинення дії договорів.

Судові позови проти банку не подавались.

Потенційні зобов'язання банку на кінець попереднього року (тис. грн.)

Рядок	Активи, надані під заставу	Сума
1	2	3
1	Майнові права на іпотечні кредити, надані Банком	181 355
	в тому числі, застава надана:	
	Державна Іпотечна Установа	800
	ВАТ "АГРОКОМБАНК"	6 696
	ТОВ "Банк інвестицій та заощаджень"	6 032
	ВАТ "Перший Інвестиційний Банк"	87 900
	АКБ "[illegible] Банк"	30 678
	KfW, США	39 639
2	Майнові права на грошові кошти	29 135
	в тому числі, застава надана:	
	ВАТ АБ "Надра"	7 345
	ВАТ "ВіЕйБі Банк"	5 090
	ВАТ АБ "Укргазбанк"	16 700

Банк має укладені договори оренди приміщень, що використовуються як приміщення Банку. Відповідно до укладених договорів банк має сплатити орендну плату у 2007 році в сумі 2217 тис. грн., протягом 2007–2010 років 4177 тис. грн. Укладені договори оренди не носять невідмовного характеру, але містять жорсткі штрафні санкції щодо умов припинення дії договорів.

Звіт про власний капітал (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал (зареєстрований сплачений)	Капіталізовані дивіденди	Викуплені власні акції	Емісійні різниці	Резерви та інші фонди банку	Резерви переоцінки	Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	Капітал, резерви та інші фонди, усього	2006
1	2		4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	Залишок на 1 січня 2007 року	14	37 187	-	-	-	-	-	(19 706)	17 459	37 187
2	Скоригований залишок на початок року (Баланс)	-	37 187	-	-	-	-	-	(19 706)	17 459	-
2.1	Коригування: Зміна облікової політики	1.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2.2	Виправлення помилок	1.3	-	-	-	-	-	-	-	-	-
3	Переоцінка необоротних активів	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
4	Сума результатів переоцінки необоротних активів у разі їх вибуття	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
5	Відстрочені податки за результатами переоцінки основних засобів	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
6	Переоцінка інвестицій в асоційовані компанії	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
7	Сума результатів переоцінки інвестицій в асоційовані компанії у разі їх реалізації	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
8	Чистий прибуток/збиток звітного року (примітка 28, баланс, звіт про фінансові результати, звіт про рух грошових коштів)	-	-	-	-	-	-	-	306	306	(10 475)
9	Розподіл прибутку до резервних фондів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
10	Розподіл прибутку до спеціальних фондів	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
11	Розподіл прибутку до інших фондів банку	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
12	Дивіденди, що оголошені у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
13	Дивіденди, що капіталізовані у звітному році	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
14	Оплата початкового зареєстрованого статутного капіталу	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
15	Внески за акціями нового випуску (звіт про рух грошових коштів)	-	343 400	-	-	-	-	-	-	343 400	
16	Викуплені власні акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
17	Продаж раніше викуплених власних акцій	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
18	Анульовані раніше викуплені акції	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
19	Залишок за станом на кінець дня 31 грудня звітного року (Баланс)	14	380 587	-	-	-	-	-	(19 400)	361 187	26 792

Рахунки довірчого управління (тис. грн.)

Рядок	Найменування статті	На звітну дату поточного кварталу	На кінець попереднього фінансового року	Зміни за звітний період (гр.3-гр.4)
1	2	3	4	5
1	Готівкові кошти за операціями довірчого управління	0	0	0
2	Поточні рахунки банку - управителя з довірчого управління	0	0	0
3	Дебіторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
4	Цінні папери в довірчому управлінні	0	0	0
5	Банківські метали в довірчому управлінні	0	0	0
6	Інші активи в довірчому управлінні	219	0	219
7	Витрати за операціями довірчого управління	0	0	0
8	Нараховані доходи за операціями довірчого управління	0	0	0
9	Усього за активними рахунками довірчого управління	219	0	219
10	Фонди банківського управління	0	0	0
11	Рахунки установників	219	0	219
12	Кредиторська заборгованість за операціями довірчого управління	0	0	0
13	Доходи від операцій довірчого управління	0	0	0
14	Усього за пасивними рахунками довірчого управління	219	0	219

* На рахунках довірчого управління обліковуються операції з Державною Іпотечною Установою

Фінансова звітність в повному обсязі опублікована на сайті: *http://ipoteka.com.ua/about/Annual_report*

Заступник Голови Правління ________ Франковська Олена Вікторівна
Головний бухгалтер ________ Іщенко Оксана Василівна

Господарським судом Житомирської області (1002, м. Житомир, майдан Путятинський, 3/65) порушена справа №7/120 «Б» про банкрутство Відкритого акціонерного товариства «Мостовське», код ЄДРПОУ 05396132, юридична адреса: 13430 с. Мостове, вул. Окунева, 8, Андрушівський район, Житомирська область. З метою відновлення платоспроможності боржника оголошується конкурс інвесторів для проведення санації підприємства.

Заяви інвесторів (санаторів) приймаються протягом одного місяця з дня публікації. Довідки за телефонами: (0412) 24-28-56, (8-067) 7490786.

Втрачений поліс, а саме №06/02-1-0001151, який належить ЗАТ УСК «Княжа», вважати недійсним.

Ухвалою Господарського суду міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-Б) від 11.06.2008 року по справі №24/114-б порушено провадження у справі про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Хімфорум» (01011, м. Київ, вул. Рибальська, буд. 13; код ЄДРПОУ 33302215). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Ткачука Володимира Олександровича, ліцензія серії АБ №216771 від 10.03.2005 р. (02068, м. Київ, вул. Г. Ахматової, буд. 9/18, кв. 2).

Претензії кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення за адресою: 02068, м. Київ, вул. Г. Ахматової, буд. 9/18, кв. 2.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 26 грудня 2007 року у справі №10/5960 Мале приватне підприємство «Агрофірма «Мрія» (код ЄДРПОУ 21377625, адреса: 20409, Черкаська область, Тальнівський район, с. Здобуток Жовтня, вул. Дубковецького, буд. 7, р/р 260014669 в ЧОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 354411) визнано банкрутом, як відсутній боржник, та у відношенні нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 24.01.2008 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Назаренко Сергія Анатолійовича (ліцензія №271662, серія АБ від 23.01.06 р.), поштова адреса: 18000, м. Черкаси, вул. Добровольського, 3/1, кв. 25, тел.: 8 (050) 464-03-04.

Претензії кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №28/97-б від 15.05.2008 року ПП «Сімеско» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12, код ЄДРПОУ 33945720) визнано банкрутом

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Лецкана В'ячеслава Львовича (ліцензія серії АБ №271494 від 26.10.2005 року, 03057, м. Київ, вул. Довженка, 16-В, кв. 42).

● Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-б) №28/123-б від 22.05.2008 року ТОВ «Дельта-Кіт» (04119, м. Київ, вул. Лагерна, 46/48, кв. 31, код ЄДРПОУ 31484381) визнано банкрутом

Ліквідатором по вищезазначеному підприємству призначено арбітражного керуючого Гусара Івана Олексійовича (ліцензія серії АВ №307316 від 06.03.2007 року).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) Постановою Господарського суду Луганської області від 02.06.2008 року по справі № 20/17б визнано банкрутом сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Промінь», 91000, Луганська область, Міловський район, с. Мусіївка, ідентифікаційний код №25368391 і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мікаілову Рену Вахідівну, ліцензія АВ №307451 від 27.04.2007 року, адреса: 91493, м. Луганськ, сел. Ювілейне, вул. Артема, б. 11, кв. 9, тел.: 8 (050) 545-10-65.

Постановою господарського суду Черкаської області від 15.04.2008 року по справі №10/1733 визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю ім. Івана Піддубного (19900, Черкаська область., Чорнобаївський район, с. Красенівка, код 03793521, п/р №2600210098003 в ЧФ АБ «Київська Русь» м. Черкаси, МФО 354864).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Новосельцева Володимира Петровича, ліцензія АВ № 347393 від 05.03.2008 року (м. Черкаси, вул. Добровольського, 38/2, тел.: (0472) 38-42-26).

Господарський суд Луганської області (91000, м. Луганськ, пл. Героїв ВВВ, 3-а) Постановою Господарського суду Луганської області від 10.04.2008 року по справі №20/22б (21/119б) визнано банкрутом Приватне підприємство «КМС «Імпорт-Експорт», 91000, м. Луганськ, вул. Оборонна, буд. 9, ідентифікаційний код №30230881 і відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Мікаілову Рену Вахідівну, ліцензія АВ № 307451 від 27.04.2007 року, адреса: 91493, м. Луганськ, сел. Ювілейне, вул. Артема, б. 11, кв. 9, тел.: 8 (050) 545-10-65.

Громадяни, які працювали на ТОВ «Кальміус» в м. Херсоні з 01.03.2002 р. по 30.09.2003 р. та не отримали заробітну плату, просимо звернутися до керівництва підприємства, розташованого за адресою: м. Херсон, Миколаївське шосе 5 км, та за тел.: 41-03-11.

В опублікованій на 21 сторінці газети "Голос України" № 96 (4346) від 22.05.2008р. річній фінансовій звітності ВАТ "АКБ "КАПІТАЛ" станом на 31 грудня 2007 року помилково зазначено назву банку - АКБ "Капітал". Правильною вважати назву банку - "ВАТ "АКБ "КАПІТАЛ".

Правління

СГ ТзОВ «Явір» повідомляє про втрату Будівельної ліцензії серія АВ №391046 виданою Львівською обласною державною адміністрацією 28 грудня 2007 року №73. Строк дії ліцензія з 28.12.2007 р. до 28.12.2012 р.

08.08.2008 р. о 10:00 відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Бериславський завод ЗБВ»

Порядок денний:

1. Звіт органів управління та контролю за 2007 рік.

Реєстрація акціонерів відбудеться о 9:00 за адресою: м. Берислав, вул. Губайдуліна, 11, тел.: 760-54, факс: 755-70.

Правління.

Господарський суд Житомирської області (м. Житомир, м. Путятинський, 3/65) ухвалою від 02.04.2008 року порушив провадження по справі №3/54-Б про банкрутство ПСП «Нива», адреса: 13430, с. Забара Андрушівського району Житомирської області, вул. Ватутіна, 1-А, ЄДРПОУ 13551730, р/р 260014888 в Житомирській обласній дирекції АППБ АВАЛЬ, МФО 311528.

Розпорядником майна боржника призначено арбітражного керуючого Терещука Олександра Володимировича, ліцензія серії АВ № 158428 від 09.11.2006 р., м. Житомир, пров. 2-й Островського, буд. 18.

Заяви кредиторів та осіб, які виявлять бажання взяти участь у санації, приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Черкаської області (18005, м. Черкаси, бул. Шевченка, 307) від 29 листопада 2007 року у справі №14/5615 Сільськогосподарський виробничий кооператив ім. Шевченка (код ЄДРПОУ 03794147, адреса: 20430, Черкаська область, Тальнівський район, с. Поташ, вул. Шевченка, буд. 114, р/р 260014591 в ЧОД ВАТ «Райффайзен банк Аваль», МФО 354411) визнано банкрутом, як відсутній боржник, та у відношенні нього відкрито ліквідаційну процедуру.

Ухвалою господарського суду Черкаської області від 11.03.2008 р. ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Назаренко Сергія Анатолійовича (ліцензія №271662, серія АБ від 23.01.06 р.), поштова адреса: 18000, м. Черкаси, вул. Добровольського, 3/1, кв. 25, тел.: 8 (050) 464-03-04.

Претензії кредиторів до банкрута приймаються протягом 30 днів з дня публікації цього оголошення.

Ухвалою Господарського суду Сумської області (40011, м. Суми, пр. Шевченко, 18/1) порушено справу №6/103-08 про банкрутство та введено процедуру розпорядження майном ДП «Моноліт-транс» КМП «Моноліт» (юридична адреса: Сумська обл., Роменський р-н, с. Плавинище, код 30032985, р/р 26002301640253 Філія «Від. ПІБ в м. Ромни Сумської обл.», МФО 337256).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Пономарьова Ігоря Ілліча (Ліцензія серія АВ №158352 від 30 жовтня 2006 р.). Адреса для листування: 41615, м. Конотоп, вул. Лазаревського, 15/2.

Заявки направляти в тридцятиденний термін з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду Запорізької області (м. Запоріжжя, 69001, вул. Шаумяна, буд. 4) від 29.05.2008 року по справі №19/274/07 визнано банкрутом Закрите акціонерне товариство «Арматурно-механічний завод» (69065, м. Запоріжжя, пер. Вологодський, 7, код ЄДРПОУ 01235136, р/р 26008000190001 в АКБ «Індустріальний» м. Запоріжжя, МФО 313849) та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Карпенко Юрія Миколайовича (ліцензія Арбітражного керуючого АВ №158405 від 13.11.2006 року, 69123, м. Запоріжжя, а/с 6734).

Вимоги кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення за адресою: 69123, м. Запоріжжя, а/с 6734.

Уточнення до публікації
річної фінансової звітності ЗАТ "ПУМБ",
опублікованої у газеті "Голос України" (№ 101 (4351) від 29.05.2008 р.)

Опубліковану в газеті "Голос України" (№ 101 (4351) від 29.05.2008 р.) назву банку "ПУМБ" вважати помилковою, правильною вважати назву ЗАТ "ПУМБ".

---

23 червня вийшов з друку черговий 42-й випуск «Бюлетеня автотоварознавця»,
періодичний додаток до «Методики товарознавчої експертизи і оцінки дорожніх транспортних засобів», затвердженої Наказом Міністерства юстиції України і Фонду державного майна України №142/5/2092 від 24.11.2003 року.

Зацікавленим особам за довідками звертатись за телефоном: (0622) 53-45-74 і по факсу: (0622) 53-26-13.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8-й під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) постановою від 09.06.2008 р. по справі №Б-50/174-07 визнав ТОВ «Харківагротехніка» (і. к. 32796922, Харківська обл., Дергачівський р-н, м. Дергачі, вул. Лозівська, 96; р/р 26002036401700 у від. «Укрсиббанк», МФО 351005) банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначена арбітражний керуючий Нагорнєва Тетяна Володимирівна (ліцензія АВ №158303 від 19.10.2006 року; адреса: 40030, м. Суми, вул Гагаріна, 2, тел./факс: (0542) 22-14-06).

Постановою Господарського суду м. Києва визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру стосовно:

- по справі №43/481 ТОВ «ТПО «Фарстревел» (м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-а; код ЄДРПОУ 32850130).

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора - ТОВ «Сфера-Транс».

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення на адресу: м. Київ, вул. П. Лумумби, 15-А.

Печатки та статутні документи даного підприємства вважаються втраченими.

Ухвалою господарського суду Івано-Франківської області (76000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 16) від 22.05.2008 р. по справі №Б-21/59 введено процедуру розпорядження майном боржника - Відкритого акціонерного товариства «Надвірнянське автотранспортне підприємство 12655» (код ЄДРПОУ 20551009), Івано-Франківська обл., Надвірнянський р-н, с. Пнів, інд. 78431, Свідоцтво про державну реєстрацію №03117027, розрахунковий рахунок 260031555 в Івано-Франківській ОД ВАТ «Райффайзен Банк Аваль», МФО 336462, та призначено розпорядником майна ВАТ «Надвірнянське автотранспортне підприємство 12655» арбітражного керуючого Ловаса Василя Олексійовича (ліцензія серії АВ №397155, м. Івано-Франківськ, вул. Гетьмана Мазепи, 59, кв. 22, інд. 76000).

Заяви та претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 10 червня 2008 р. по справі №5/47б визнав банкрутом і відкрив ліквідаційну процедуру щодо СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ «ШЕВЧЕНКО» (ЄДРПОУ 00697171, 87051, с. Шевченко Володарського району Донецької області, вул. Шевченко, 1. П/р №26008198006681 в ДФ ВАТ «КРЕДИТПРОМБАНК», МФО 335593, ІНН 006971705343. Свідчення про реєстрації платника ПДВ №06979149).

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого ЖЕВНОВУ Тамару Миколаївну (ліцензія АВ №307540; адреса: м. Донецьк, вул. Коваля, буд. 84, кв. 46; тел.: +38 (062) 345-27-03).

Претензії кредиторів до банкрута, а також документи, що їх підтверджують, приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення за адресою банкрута. Тел.: +38 (06246) 2-10-18.

Найменування Товариства з обмеженою відповідальністю «ВКФ «З КОМ», код ЄДРПОУ 14353305, було змінено на Товариство з обмеженою відповідальністю «ФАКТОР ЕКСІМ». Рішення затверджене Загальними зборами Учасників Товариства Протоколом №37 від 07.05.2008 року.

Дата державної реєстрації змін до ЄДР 20.05.2008 р.

Господарський суд Харківської обл. (61022, м. Харків, пл. Свободи, 5, Держпром, 8-й під.) постановою від 10.06.2008 р. по справі №Б-19/276-07 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру відносно сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Добробут» (код ЄДРПОУ 31936096, юридична адреса: м. Харків, вул. Червоноармійська, 11).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Ямпольського Ю. О. (ліц. АБ №271553 від 28.10.2005 р.).

Письмові заяви конкурсних кредиторів з поточними вимогами до боржника, а також документи, що їх підтверджують, приймаються ліквідатором за адресою: 61171, м. Харків, Салтівське шосе, 240-В, кв. 118.

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-А) від 22.05.2008 р. по справі №Б 26//24/141/06 введено процедуру розпорядження майном відкритого акціонерного товариства «Автодеталь» (код ЄДРПОУ 00232294, 49000, м. Дніпропетровськ, вул. Робоча, 23-в, п/р 26009002199141 у Дніпропетровській філії АТ «Укрінбанк», МФО 305590).

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Шевцова Євгена Вікторовича (ліцензія серії АБ №216778 від 25.02.2005 р.), а/с №3925, м. Дніпропетровськ, 49069.

Письмові заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 03.06.2008 р. у справі № 440/2б-05/14/11 закрите акціонерне товариство «Комгрі» (код ЄДРПОУ 31591008, адреса: 07451, Київська область, Броварський район, с. Красилівка, вул. Механізаторів, 35) визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Орлова Ігоря Федоровича (ліцензія АВ № 158265 від 23.10.2006 р., адреса: 04053, м. Київ, вул. Гоголівська, 49, к. 30).

Постановою Господарського суду Рівненської області (вул. Яворницького, 59, м. Рівне, 33001) від 18 червня 2008 року у справі № 9/55 Закрите акціонерне товариство «Центр харчування», код ЄДРПОУ 01551825, яке знаходиться за адресою: вул. Соборна, 276, м. Рівне, 33028, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Драгун І. І. (вул. Соборна, 34/14, м. Рівне, 33028, ліцензія АВ № 307265 від 19.02.07 року).

Окружний адміністративний суд м. Києва викликає в якості відповідача Товариство з обмеженою відповідальністю «Союз СКБ» (код ЄДРПОУ 32732518, м. Київ, вул. Магнітогорська, 1, к. 308) в судове засідання, яке відбудеться 28.07.08 р. о 17 год. 40 хв. за адресою: м. Київ, вул. Десятинна, 4/6, кабінет №10, для участі у справі № 9/ 402 за позовом ДПІ у Деснянському районі м. Києва (02217, м. Київ, вул. Закревського, 41) до ТОВ «Союз СКБ» про стягнення боргу за рахунок активів боржника.

Визнати явку відповідача в судове засідання обов'язковою.

Філія ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області та ліквідатор суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Птіциної Тетяни Петрівни, повідомляють про проведення конкурсу з продажу активів. На конкурс для продажу зі зниженням початкової ціни продажу на 30% виставляється однокімнатна квартира суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Птіциної Тетяни Петрівни, яка розташована за адресою: Донецька обл., м. Маріуполь, пр-т Будівельників, буд. 71, кв. 72, загальна площа - 30,85кв.м., початкова ціна продажу - 117043,85грн. без ПДВ, гарантійний внесок - 5852,19грн. З фіксованими умовами конкурсу та технічною характеристикою майна можна ознайомитись у організатора конкурсу. Гарантійний внесок у розмірі 5% від початкової ціни реалізуємого майна та реєстраційний збір для реєстрації учасників конкурсу - 17,00 грн. перераховуються на р/р. 260077397 в ДОД ВАТ "Райффайзен Банк Аваль" м. Донецька, МФО 335076, ОКПО 26252727, Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області. Для участі у конкурсі необхідно надати письмову заяву та конкурсну пропозицію організатору конкурсу Філії ДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області, розташованому за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський, 8. Строк надання заяв 23 календарних дні із дня публікації у газеті до 13.00 год. 14 липня 2008р. включно. Конкурс відбудеться після 30 календарних днів із дня публікації інформації 22 липня 2008р. о 10.00 год. у ФДГУ Агентство з питань банкрутства в Донецькій області за адресою: м. Донецьк, пр-т Комсомольський,8. Переможець конкурсу на підставі затвердженого протоколу конкурсу укладає договір купівлі - продажу з ліквідатором суб'єкта підприємницької діяльності - фізичної особи Птіциної Т.П. Довідки за телефонами: (062) 304-37-21, 304-77-83.

Постановою Господарського суду Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) по справі №4/78 від 29 травня 2008 року визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо Товариства з обмеженою відповідальністю «Прибужжя», код ЄДРПОУ 31228386 (80215, с. Яструбичі, Радехівський район, Львівська область).

Ліквідатором вищевказаного банкрута призначено Дуплику Павла Георгійовича (ліцензія АВ №397177 від 17.06.2008 р., поштова адреса: 82100, Львівська обл., м. Дрогобич, вул. Котляревського, буд. 55, тел.: 8-067-314-42-14).

Постановою Господарського суду Дніпропетровської області (49600, вул. Куйбишева, 1-а, м. Дніпропетровськ) по справі №Б24/452-07 порушено провадження про визнання банкрутом та введено процедуру розпорядження майном ТОВ ВКФ «Ріта», код ЄДРПОУ 30996814, адреса: Дніпропетровська область, м. Марганець, вул. Лермонтова, р/р 26004157750001 в КБ «ПриватБанк», МФО 305891.

Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Бєлову Ганну Ігорівну (Ліцензія АБ №271547, 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2725).

Відповідно до частини другої статті 79 Закону України "Про судоустрій України" Вища кваліфікаційна комісія суддів України повідомляє про засідання комісії, яке відбудеться 23, 26 червня 2008 року в приміщенні Верховного Суду України за адресою: м. Київ, вул. П. Орлика, 4, м. Київ. Початок засідання 23 червня 2008 року з 10.00, 26 червня 2008 року з 09.00.

Порядок денний
23 червня 2008 року

I. Звільнення з посади судді.
II. Розгляд матеріалів щодо надання рекомендації для обрання на посаду судді безстроково.
III. Розгляд скарг на рішення ВКК СУ.
IV. Розгляд скарг на рішення Кваліфкомісій.

26 червня 2008 року

I. Розгляд матеріалів щодо надання рекомендації для обрання на посаду судді безстроково.
II. Розгляд ініційованих подань щодо притягнення до дисциплінарної відповідальності та дисциплінарних проваджень.
III. Розгляд скарг на рішення Кваліфкомісій.
IV. Розгляд скарг на рішення ВКК СУ.

Втрачено витяг про реєстрацію права власності на нерухоме майно Серія ВАА, №420882, виданого Баришівським БТІ 01.07.2003 р. за реєстраційним №1184723 на Леонтьєва Євгена Фроловича.

Постановою господарського суду Житомирської області від 22.05.2008 р. по справі №7/68-Б приватне сільськогосподарське підприємство з орендними відносинами «Крученець» (Житомирська область, Черняхівський район, с. Крученець, код ЄДРПОУ 05267564, рах. 260061378 в Житомирській ОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 311528) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Довжаницю О. С. (ліцензія АВ №347124 від 31.07.2007 р., 12301, Житомирська область, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, тел.: 8-050-556-98-00).

Постановою господарського суду Дніпропетровської області (49600, м. Дніпропетровськ, вул. Куйбишева, 1-а) від 12.06.2008 р. у справі №Б26/71-07 Відкрите акціонерне товариство «Славутич» (52551, Дніпропетровська обл., Синельниківський р-н, с. Грушувато-Криниче, вул. Котляревського, 36-А, код ЄДРПОУ 19434936, р/р №26007125203001 в КБ «ПриватБанк», МФО 305299) визнано банкрутом, відкрита ліквідаційна процедура строком на 1 рік, ліквідатором призначено арбітражного керуючого Гулу Олексія Миколайовича, ліцензія АБ №116144 від 22.12.2004 р.; адреса для кореспонденції: 51200, Дніпропетровська обл., м. Новомосковськ, а/с 122; тел.: (0562) 35-24-59.

Постановою господарського суду Житомирської області від 22.05.2008 р. по справі №7/67-Б приватне сільськогосподарське підприємство з орендними відносинами ім. Ватутіна (Житомирська область, Черняхівський район, с. Селець, код ЄДРПОУ 03747076, рах. 260072846 в Житомирській ОД «Райффайзен банк Аваль», МФО 311528) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Довжаницю О. С. (ліцензія АВ №347124 від 31.07.2007 р., 12301, Житомирська область, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, тел.: 8-050-556-98-00).

Господарським судом Донецької області (83000, м. Донецьк, вул. Артема, 157) постановою від 10.06.2008 р. у справі №27/287Б визнано банкрутом боржника Дочірнього підприємства «Донецьке монтажне управління відкритого акціонерного товариства «Південьтеплоенергомонтаж» (83108, м. Донецьк, пр. Партизанський, буд. 110, п/р №26009900175463 у філії ПУМБ м. Донецьк, МФО 335742, код ЄДРПОУ 00121117) та відкрито ліквідаційну процедуру.

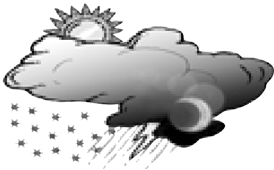
Ліквідатором призначено Пашкову Тетяну Юріївну, ліцензія серія АВ №347221 від 21.09.2007 р., поштова адреса: 83122, м. Донецьк, вул. Куйбишева, буд. 240, кв. 50.

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 (тридцяти) днів з дня опублікування оголошення.

Постановою господарського суду Житомирської області від 22.05.2008 р. по справі №7/70-Б сільськогосподарський виробничий кооператив «Прогрес» (Житомирська область, Черняхівський район, с. Клітище, код ЄДРПОУ 03746964, рах. 26006301172857 в Житомирській філії «Відділення Промінвестбанк», МФО 311056) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором банкрута призначено арбітражного керуючого Довжаницю О. С. (ліцензія АВ №347124 від 31.07.2007 р., 12301, Житомирська область, смт. Черняхів, вул. Урицького, 160, тел.: 8-050-556-98-00).

№ 117 (4367) СУБОТА, 21 ЧЕРВНЯ 2008

22 червня у східній частині країни та в Криму буде без опадів, на решті території місцями короткочасні дощі, грози. Температура вночі 13—18°, вдень 25—30°; у західних, а 22 червня і в північних областях 20—25°. У Києві місцями невеликі дощі, грози. Температура вночі 13—18°, вдень 20—25°.

ЦЬОГО ДНЯ, 21 ЧЕРВНЯ

❐ 1908. Помер російський композитор і педагог Микола Римський-Корсаков. Автор, зокрема, опер "Майська ніч" та "Ніч перед Різдвом" за Гоголем. Серед його учнів — М. Лисенко та Я. Степовий. ❐ 1948. У США випущено перші грампластинки, які робили 33 1/3 оберта на хвилину. ❐ 1953. У столиці України відбулася прем'єра опери К. Данькевича "Богдан Хмельницький". ❐ 1953. Народилася Беназір Бхутто, політична діячка з Пакистану (вбита терористами). ❐ 1961. З нагоди 20-річчя героїчної оборони Київ удостоєно звання "Місто-герой". Засновано медаль "За оборону Києва".

Тріумф і трагедія маршала Кулика

22 червня 1941 року він виїхав на фронт маршалом, а повернувся з війни «простим» генералом

ЗАВТРА ДЕНЬ СКОРБОТИ І ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ВІЙНИ В УКРАЇНІ

Спочатку їх було п'ятеро — перших маршалів Радянського Союзу: Ворошилов, Будьонний, Блюхер, Єгоров і Тухачевський, які отримали це найвище у Червоній Армії звання 1935 року. Скоро лишилося двоє — Ворошилов і Будьонний, бо протягом 1937–38 рр. інших трьох стратили як «ворогів народу». А 7 травня 1940 року маршалами Радянського Союзу стали нарком оборони Семен Тимошенко, начальник Генштабу Борис Шапошников і заступник наркома оборони Григорій Кулик.
По–різному склалася кар'єра цих маршалів, але навряд чи була чиясь доля драматичнішою, ніж у Григорія Кулика.

Феєрверкер, червоний командир

Григорій Іванович Кулик народився 28 жовтня 1890 року на хуторі Дудникове Полтавського повіту. Того року помер його батько, і велика сім'я залишилася без годувальника на кількох десятинах землі. Тож Григорій рано почав заробляти на шматок хліба.

1912-го його взяли до війська. Починав рядовим артилеристом, під час Першої світової дослужився до феєрверкера — старшого унтер-офіцера.

Восени 1917-го, коли фронт розвалився, Григорій з групою земляків покинув дивізію, і хлопці здійснили «піший похід» на батьківщину. Там Кулик створив ревком. Тим часом Україну окупували кайзерівські війська. Кулик створює партизанський загін, що з боями пройшов від Полтави до Царицина і влився весною 1919 року до 5-ї армії Ворошилова, де Кулик став начальником артилерії. В Царицині Григорій Іванович зустрів фатальну людину свого життя — Сталіна. Перший орден Червоного Прапора Кулик одержав за участь у розгромі отамана Григор'єва, а за бої з Денікіним та Врангелем (уже як начальник артилерії Першої кінної армії) він став двічі орденоносцем.

Після поранення Кулик встиг побути й начальником Харківського гарнізону та губернським військовим комісаром. Його крутий норов відчули всі, хто не співчував радянській владі. Адже в умовах 1919-го воєнком міг будь-кого карати й милувати. Сам Кулик волів не дуже згадувати про ті часи.

Коли його бойовий товариш Ворошилов став наркомом військових і морських справ, кар'єра Григорія Івановича пішла вгору — заступник голови Військово-промислового комітету Вищої ради народного господарства, начальник Артуправління РСЧА... Але весною 1930 року Кулик «з'їхав» до посади командира Московської пролетарської дивізії, потім навчався на Особливому факультеті Військової академії імені Фрунзе, майже п'ять років командував стрілецьким корпусом.

Тим часом в армії почалися репресії, не лише проти командирів, а й проти їхнього оточення. А з цим Куликові не таланило...

«Шукайте жінку...!»

Незважаючи на протекцію Ворошилова, Кулику дошкуляли «зв'язки з класово чужими елементами». Таким «елементом» вважалася його перша дружина, дочка заможного селянина. Кулику довелося рятувати свого тестя від розкуркулення. Для Григорія Івановича це скінчилося доганою по партійній лінії.

Кулик розлучився з дружиною, однак і нова його супутниця не відзначалася «правильним минулим». Кіра Іванівна Симович нібито графська дочка, її батька розстріляли більшовики у 1919-му, як і двох братів Кіри Іванівни. Її мати та дві сестри емігрували. Друзі радили Григорію Івановичу розлучитися, він не квапився. Зрештою, чекісти схопили дружину Кулика на вулиці й таємно розстріляли. Наївний Кулик просив Берію розшукати дружину, а Берія заспокоював: вся міліція Союзу збивається з ніг у пошуках!..

Здавалося, зникнення загрожує й Кулику. І він справді зник...

Повернення «генерала Купера»

Йшла громадянська війна в Іспанії, СРСР підтримував іспанських республіканців, там воювали радянські воєнспеци, звісно, під псевдонімами. Наприкінці 1936 року на фронті під Мадридом з'явився високий офіцер — радник комфронту, генерал Купер. Це був Кулик. З Іспанії він повернувся героєм, на грудях, поряд з трьома орденами Червоного Прапора з'явився орден Леніна.

На початку 1938 року на прийомі у Сталіна вождь, аналізуючи іспанську кампанію, відзначив велику роль артилерії:

— Хто керував там цією справою? Ось він! — Сталін вказав на Кулика. — Я п'ю за те, щоб наша артилерія була першокласною, була кращою, ніж німецька, ніж японська, ніж англійська!

Кулик став начальником Головного артуправління РСЧА, а в січні 1939 р. командармом 1 рангу і заступником наркома оборони СРСР.

У березні 1940 року Кулику дали звання Героя, а через місяць він стає маршалом СРСР. Формально — за умілі дії під час фінської кампанії. Однак була ще одна операція, яку не називали військовою, але вона такою була. Це — приєднання до УРСР Західної України і Буковини. 17 вересня 1939 року радянські війська перейшли кордон з Польщею і за 12 днів фактично без боїв зайняли «заплановану» територію. Операцію провели майже бездоганно, її координував заступник наркома оборони Кулик.

Це — вища точка його кар'єри, в якій п'ять війн, п'ять поранень і дві контузії.

1941 рік розпочався для Кулика приємно: за клопотанням земляків маршала, на його честь рідну Парасковіївку перейменовано на Куликове. А на порозі стояла війна — шоста для нього! Війна, яку генерали закінчили маршалами, а маршал Кулик — генералом...

«...А Кулик — невідомо де!»

Суботнього вечора 21 червня 1941 року маршал Кулик проводив нараду в артуправлінні РСЧА. Нарада затягнулася на всю ніч. О четвертій ранку почалася війна. Сталін наказав йому негайно їхати в діючу армію — «допомогти малодосвідченим командармам в організації розгрому ворога». Кулик уже 23 червня був у штабі 10-ї армії. Але як зрозуміти, що діється на Західному фронті?! І старий вояка Кулик сам подався на передову...

Німці наступали стрімко, й він опинився зі своїм штабом в тилу ворога. Із Москви в штаб Західного фронту летіли телеграми розшукати маршала, але ніхто нічого не знав. Тоді й прозвучала фраза Сталіна: «Павлов — зрадник, а Кулик — невідомо де!» Гадали, що він здався в полон. Хто так думав — погано знав Кулика! Ставши фактично командиром взводу, маршал пробивався з оточення. Партизанський досвід і тут не зрадив Куликові, хоч сам він пізніше згадував, що ладен був застрелитися.

А через два тижні на лівому березі Дніпра розвідники затримали дивну групу озброєних людей, які щойно форсували річку.

— Я — маршал Кулик! Негайно ведіть мене до командира! — наказав високий бородань, що нагадував сільського дядька.

Невдовзі маршал командує 54-ю армією, що мусила прорвати блокаду Ленінграда. Завдання безнадійне, ні Ворошилов, ні Жуков з ним не впоралися. Далі Сталін наказує маршалу організувати оборону Ростова, але доки 56-ту армію сформували, німці захопили Ростов.

Восени 41-го Кулик уже в Криму, де терміново треба було організовувати оборону. Маршал прибув туди 12 листопада, коли німецькі війська вже йшли на Севастополь. Кулику наказують відбити наступ і захистити Керч. Але було пізно. Війська, змучені боями, були деморалізовані і небоєздатні. Єдине, що він міг зробити, — надати хаотичному відступу якоїсь організованості та врятувати бойову техніку. Однак за все довелося відповісти Куликові. Треба було на когось звалити усю провину...

Після смерті Сталіна Генштаб дав висновок з приводу подій під Керчю в листопаді 41-го: «В умовах, що склалися, колишній маршал Кулик з наявними і дуже ослабленими силами утримати місто Керч і змінити хід бойових дій на нашу користь не могли...»

Але восени 41-го Сталін думав інакше. Здача Керчі йому здалася зрадою і Кулика віддали під суд. 16 лютого 1942 року військова колегія Верховного суду (трійка під головуванням сумнозвісного Ульріха) визнала його винним у невиконанні наказу: маршала розжалували, позбавили всіх нагород, але не розстріляли.

З рішення суду виходило, що Кулика розжалували до рядового (та й навряд чи могли людину, позбавлену всіх (!) бойових нагород, залишити генералом). Але коли в квітні 1943-го про Кулика знову згадали й доручили командування 4-ю гвардійською армією, Сталін навіть присвоїв колишньому маршалу чергове військове звання... генерал-лейтенанта. Можливо, в Кремлі просто забули, що Кулик — рядовий, і «черговим» для нього було б звання «єфрейтор». Та цю помилку через місяць виправили, «заднім числом» присвоїли звання генерал-майора. А генерал-лейтенантом він уже був!

На полтавській землі

4-та гвардійська армія Кулика наступала на полтавському напрямку. Кажуть, Кулик використав свої зв'язки, щоб спрямувати армію через рідну Полтавщину. Якщо й так, то чи можна його звинувачувати? Кажуть, Кулика тоді було не впізнати. В боях під Полтавою він «ліз» в окопи, лягав за кулемет...

Коли армія дійшла до Дніпра, Кулика відкликали до Москви. Втім, новий командувач генерал Зигін не встиг прийняти армію (підірвався на міні дорогою з аеродрому), тому Кулик деякий час виконував обов'язки командувача 4-ї гвардійської. Але Дніпро форсували уже без нього...

«Я ні в чому не винен!»

Повернення до Москви добра не принесло. Хоча Кулика (вперше за всю війну!) нагородили орденом Червоного Прапора. У червні 1944 року йому «повернули» три ордени Червоного Прапора і два ордени Леніна, а в лютому 1945-го нагородили третім орденом Леніна. На цей час Кулик був заступником начальника ГУ формування і комплектації військ Червоної Армії. Коли переможні салюти відгриміли, за Кулика знову «взялися». Кажуть, у Кремлі не сподобалися деякі його приватні оцінки підсумків війни. Нібито «за бездіяльність» його понизили до генерал-майора і виключили з партії, що було особливо небезпечно. Кулик деякий час ще був заступником командувача Приволзького військового округу, а 28 червня 1946 року генерал-майора відправили у відставку.

Відставний Кулик якось у Москві зустрівся зі своїм товаришем генералом Василем Гордовим (це він став прототипом героя п'єси Корнійчука «Фронт»). Бойові побратими здорово випили в готелі, згадали війну, заговорили про Сталіна, про Жукова...

А через кілька днів їх обох та колишнього підлеглого Гордова генерала Рибальченка заарештували. 23 серпня 1950 року перед військовою колегією Верховного Суду СРСР стояв високий згорблений дід з чотирма (!) вибитими зубами, який ледь зміг сказати: «Я ні в чому не винен...» Наступного дня Кулика, Гордова і Рибальченка розстріляли.

Після смерті Сталіна правду про Кулика його рідні дізналися не відразу. Спершу одержали відписку, ніби він помер 8 січня 1954 року. Аж 28 вересня 1957 року Григорія Кулика реабілітовано, йому «повернули» звання маршала і нагороди, включаючи Золоту Зірку Героя. Та й досі невідомо, де його могила.

Гідно не пошанований він і на батьківщині. Так, колишня Парасковіївка й досі зветься Куликовим, маршала тут справді шанують... А лаври визволителя Полтави дісталися генерал-лейтенанту Олексію Зигіну. Він, як згадувалося, не встиг прийняти армію в Кулика. Але ж загинув на Полтавщині, то й поховали його в Полтаві. А доки Кулика не реабілітували, в місті поставили пам'ятник Зигіну, назвали його іменем площу і вулицю. Є в місті вулиці Радянської Армії і Героїв Сталінграда, маршала Конєва і «післявоєнного» маршала Бірюзова, є навіть вулиця 23 Вересня (день визволення Полтави) і лише вулиці маршала Кулика у Полтаві досі немає. Як немає пам'ятника чи музею — нічого, що нагадувало б про славного земляка.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Полтава.

На знімку: маршал Кулик.

Редактор номера Сергій ДЕМСЬКИЙ.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО,** Анатолій **ГОРЛОВ,** Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА,** Іван **ІЛЛЯШ,** Світлана **ПИСАРЕНКО,** Віталій **СУДДЯ.**

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

- За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
- Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
- Рукописів не повертаємо.
- Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
- При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775, для підприємств і організацій — 60955.

Передплатна ціна на 2008 рік: для фізичних осіб — 6,00 грн. та 4,00 грн., для підприємств і організацій — 20,00 грн на місяць.

Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.

Зам. 1562

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

